

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1455 Κύρωση της Σύμβασης μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Βασιλείου των Κάτω Χωρών που υπογράφηκε στην Αθήνα στις 16 Ιούλη 1981 για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φοροδιαφυγής σε σχέση προς τους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου και του προσαρτημένου σ' αυτή Πρωτοκόλλου.

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1455 (Φ.Ε.Κ. 89/16.6.1984)

Κύρωση της Σύμβασης μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Βασιλείου των Κάτω Χωρών που υπογράφηκε στην Αθήνα στις 16 Ιούλη 1981 για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φοροδιαφυγής σε σχέση προς τους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου και του προσαρτημένου σ' αυτή Πρωτοκόλλου.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Κυρούμεν και εκδίδομεν τον κατωτέρω υπό της Βουλής ψηφισθέντα νόμον:

Άρθρο πρώτο

Κυρώνεται και έχει την ισχύ που προβλέπει το άρθρο 28§1 του Συντάγματος η Σύμβαση που υπογράφηκε στην Αθήνα στις 16 Ιούλη 1981 μεταξύ των Κυβερνήσεων της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Βασιλείου των Κάτω Χωρών για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φοροδιαφυγής σε σχέση προς τους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου και του προσαρτημένου σ' αυτή Πρωτοκόλλου των οποίων το κείμενο σε πρωτότυπο στην ελληνική και αγγλική γλώσσα έχει ως εξής:

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Βασιλείου των Κάτω Χωρών περί αποφυγής της διπλής φορολογίας και της αποτροπής της φοροδιαφυγής εν σχέσει προς τους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου:

Η Κυβέρνησις της Ελληνικής Δημοκρατίας και η Κυβέρνησις του Βασιλείου Κάτω Χωρών.

Επιθυμούσαι όπως συνάψουν σύμβασιν περί αποφυγής της διπλής φορολογίας και της αποτροπής της φοροδιαφυγής εν σχέσει προς τους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου, συμφώνησαν τα ακόλουθα:

Άρθρο 1. Πρόσωπα εφ' ων εφαρμόζεται η σύμβασις

Άρθρο 1. Πρόσωπα εφ' ων εφαρμόζεται η σύμβασις - Κείμενο νόμου

Η παρούσα Σύμβασις εφαρμόζεται επί προσώπων τα οποία είναι κάτοικοι του ενός ή αμφοτέρων των Κρατών.

Άρθρο 2. Καλυπτόμενοι φόροι

Άρθρο 2. Καλυπτόμενοι φόροι - Κείμενο νόμου

1. Η παρούσα Σύμβασις εφαρμόζεται επί των φόρων εισοδήματος και κεφαλαίου των επιβαλλομένων δια λογαριασμόν εκάστου εκ των Κρατών ή των πολιτικών αυτού υποδιαιρέσεων ή τοπικών αρχών, ανεξαρτήτως του τρόπου καθ' ονόματι επιβάλλονται.

2. Ως φόροι εισοδήματος και κεφαλαίου θεωρούνται πάντες οι φόροι οι επιβαλλόμενοι επί του συνολικού εισοδήματος επί του συνολικού κεφαλαίου ή επί στοιχείων εισοδήματος ή κεφαλαίου, συμπεριλαμβανομένων των φόρων επί της προκύπτουσας ωφελείας εκ της εκποιήσεως κινητής ή ακινήτου περιουσίας, των φόρων επί του συνολικού ποσού των καταβαλλομένων υπό των επιχειρήσεων μισθών και ημερομισθίων, ως επίσης και των φόρων επί της υπερτιμήσεως κεφαλαίου.

3. Οι υφιστάμενοι φόροι επί των οποίων η παρούσα Σύμβασις εφαρμόζεται είναι ειδικότερον:

α) Προκειμένου περί της Ελλάδος:

- ο φόρος εισοδήματος και κεφαλαίου επί των φυσικών προσώπων,
- ο φόρος εισοδήματος και κεφαλαίου επί των νομικών προσώπων,
- η εισφορά υπέρ του Οργανισμού Γεωργικών Ασφαλίσεων επί του φόρου εισοδήματος, και
- πάντες οι λοιποί φόροι επί του εισοδήματος, οι πρόσθετοι φόροι ή λοιπαί εισφοραί (αναφερόμενοι εφεξής ως «ελληνικός φόρος»).

β) Προκειμένου περί των Κάτω Χωρών:

- ο φόρος εισοδήματος,

- ο φόρος ημερομισθίων,
- ο φόρος εταιρειών,
- ο φόρος μερισμάτων,
- ο φόρος κεφαλαίου (αναφερόμενος εφεξής ως «φόρος των Κάτω Χωρών»).

4. Η Σύμβασις εφαρμόζεται επίσης και επί παντός ομοίου φόρου ή ουσιωδώς παρομοίας φύσεως φόρων επιβαλλομένων μεταγενεστέρως επιπροσθέτως, ή αντί, των υφισταμένων φόρων. Αι αρμόδια αρχαί των Κρατών θα γνωστοποιούν προς αλλήλας οιασδήποτε σημαντικής μεταβολάς επελθούσας εις την αντίστοιχον αυτών φορολογικήν νομοθεσίαν.

Άρθρο 3. Γενικοί ορισμοί

Άρθρο 3. Γενικοί ορισμοί - Κείμενο νόμου

1. Εις την παρούσαν Σύμβασιν, εκτός εάν άλλως το κείμενον ορίζει:

α) ο όρος «Κράτος» σημαίνει την Ελλάδα ή τας Κάτω Χώρας, αναλόγως της εννοίας του κειμένου, ο όρος «Κράτη» σημαίνει την Ελλάδα και τας κάτω Χώρας·

β) ο όρος «Κάτω Χώραι» περιλαμβάνει το τμήμα του Βασιλείου των Κάτω Χωρών το ευρισκόμενον εν Ευρώπη και το τμήμα της υφαλοκρηπίδος και του υπεδάφους αυτής υπό την Βόρειον Θάλασσαν, επί των οποίων το Βασίλειον των Κάτω Χωρών ασκεί κυριαρχικά δικαιώματα συμφώνως προς το Διεθνές Δίκαιον·

γ) ο όρος «Ελλάς» περιλαμβάνει τα εδάφη της ελληνικής Δημοκρατίας και το τμήμα της υφαλοκρηπίδος και του υπεδάφους αυτής υπό την Μεσόγειον Θάλασσαν, επί των οποίων η Ελληνική Δημοκρατία ασκεί κυριαρχικά δικαιώματα συμφώνως προς το Διεθνές Δίκαιον·

δ) ο όρος «πρόσωπον» περιλαμβάνει εν φυσικόν πρόσωπον, μίαν εταιρίαν και οιαδήποτε ετέραν ομάδα προσώπων·

ε) ο όρος «εταιρεία» σημαίνει οιαδήποτε εταιρικήν μορφήν ή οιαδήποτε νομικήν προσωπικότητα η οποία τυγχάνει της αυτής φορολογικής μεταχειρίσεως ως μία εταιρία·

στ) οι όροι «επιχείρησις του ενός Κράτους» και «επιχείρησις του ετέρου Κράτους» σημαίνουν αντιστοίχως επιχείρησιν διεξαγομένην υπό κατοίκου του ενός Κράτους και επιχείρησιν διεξαγομένην υπό κατοίκου του ετέρου Κράτους·

ζ) ο όρος «αρμοδία αρχή» σημαίνει:

ι) δια την Ελλάδα τον Υπουργόν των Οικονομικών ή τον δεόντως εξουσιοδοτημένον αντιπρόσωπον αυτού.

ιι) δια τα Κάτω Χώρας τον Υπουργόν των Οικονομικών ή τον δεόντως εξουσιοδοτημένον αντιπρόσωπον αυτού.

2. Όσον αφορά την εφαρμογή της Συμβάσεως υφ' ενός εκ των Κρατών, πας όρος μη καθοριζόμενος εν αυτή έχει εκτός εάν άλλως το κείμενον ορίζει την έννοια την οποίαν έχει κατά τους νόμους του εν λόγω Κράτους τους αφορώντας τους φόρους οι οποίοι αποτελούν το αντικείμενον της παρούσης Συμβάσεως.

Άρθρο 4. Φορολογική κατοικία

Άρθρο 4. Φορολογική κατοικία - Κείμενο νόμου

1. Δια τους σκοπούς της παρούσης Συμβάσεως, ο όρος «κάτοικος ενός εκ των Κρατών» σημαίνει παν πρόσωπον το οποίον, συμφώνως προς τους νόμους του Κράτους τούτου, υπόκειται εις φορολογίαν εις τούτο λόγω κατοικίας ή διαμονής αυτού ή τόπου διευθύνσεως επιχειρηματικών δραστηριοτήτων ή άλλου παρομοίας φύσεως κριτηρίου. Αλλ' ο όρος ούτος δεν περιλαμβάνει οιονδήποτε πρόσωπον το οποίον υπόκειται εις φόρον εν τω Κράτει τούτω μόνον όσον αφορά εισόδημα από πηγάς εντός του Κράτους τούτου ή κεφάλαιον ευρισκόμενον εντός αυτού.

2. Δια τους σκοπούς της παρούσης Συμβάσεως, φυσικόν τι πρόσωπον το οποίον είναι μέλος διπλωματικής ή προξενικής αποστολής ενός εκ των Κρατών εν τω ετέρω Κράτει ή εν τρίτω Κράτει, και το οποίον είναι υπήκοος του αποστέλλοντος Κράτους, θεωρείται κάτοικος του αποστέλλοντος Κράτους.

3. Οσάκις κατά τας διατάξεις της παραγράφου 1, φυσικόν τι πρόσωπον είναι κάτοικος αμφοτέρων των Κρατών, τότε η κατάστασίς του καθορίζεται ως ακολούθως:

α) θεωρείται ότι είναι κάτοικος του Κράτους εν τω οποίω διαθέτει μόνιμον οικογενειακήν εστίαν. Εάν διαθέτει μόνιμον οικογενειακήν εστίαν εις αμφοτέρα τα Κράτη, θεωρείται ότι είναι κάτοικος του Κράτους μετά του οποίου διατηρεί

στενότερους προσωπικούς και οικονομικούς δεσμούς (κέντρον ζωτικών συμφερόντων).

β) εάν το Κράτος εν τω οποίω έχει το κέντρον των ζωτικών συμφερόντων αυτού δεν δύναται να καθορισθεί ή εάν δεν διαθέτη μόνιμον οικογενειακήν εστίαν εις ουδέν εκ των δύο Κρατών, θεωρείται ότι είναι κάτοικος του Κράτους εν τω οποίω έχει ενσύνηθες κατάλυμα.

γ) εάν έχει εν σύνηθες κατάλυμα εις αμφοτέρα τα Κράτη εις ουδέν εξ αυτών, θεωρείται ότι είναι κάτοικος του Κράτους του οποίου τυγχάνει υπήκοος.

δ) εάν είναι υπήκοος αμφοτέρων των Κρατών ή ουδενός εξ αυτών, αι αρμόδια αρχαί των Κρατών διευθετούν το ζήτημα δι' αμοιβαίας συμφωνίας.

4. Οσάκις κατά τας διατάξεις της παραγράφου 1, εν πρόσωπον, πλην φυσικού προσώπου, είναι κάτοικος αμφοτέρων των Κρατών, τότε το πρόσωπον τούτο θεωρείται ότι είναι κάτοικος του Κράτους εν τω οποίω ευρίσκεται η έδρα της πραγματικής διευθύνσεως αυτού.

Άρθρο 5. Μόνιμος εγκατάστασις

Άρθρο 5. Μόνιμος εγκατάστασις - Κείμενο νόμου

1. Δια τους σκοπούς της παρούσης Συμβάσεως, ο όρος «μόνιμος εγκατάστασις», σημαίνει ένα καθορισμένον τόπον επιχειρηματικών δραστηριοτήτων μέσω του οποίου αι εργασίαι της επιχειρήσεως διεξάγονται ενόλω ή εν μέρει.

2. Ο όρος «μόνιμος εγκατάστασις» περιλαμβάνει κυρίως:

α) έδραν διοικήσεως·

β) υποκατάστημα·

γ) γραφείον·

δ) εργοστάσιον·

ε) εργαστήριον και

στ) ορυχείον, πηγήν πετρελαίου ή αερίου, λατομείον ή οιονδήποτε άλλον τόπον εξορύξεως φυσικών πόρων.

3. Εν εργοτάξιοι ή εν έργον (PROJECT) κατασκευής ή εγκαταστάσεως συνιστά μόνιμον εγκατάστασιν μόνον εάν διαρκεί πλέον των εννέα (9) μηνών.

4. Ανεξαρτήτως των ανωτέρω διατάξεων του παρόντος άρθρου, ο όρος «μόνιμος εγκατάστασις» δεν θεωρείται ως περιλαμβάνων:

α) την χρήσιν διευκολύνσεων αποκλειστικώς προς τον σκοπόν αποθηκεύσεως, εκθέσεως ή παραδόσεως αγαθών ή εμπορευμάτων ανηκόντων εις την επιχείρησιν·

β) την διατήρησιν αποθέματος αγαθών ή εμπορευμάτων ανηκόντων εις την επιχείρησιν αποκλειστικώς προς τον σκοπόν αποθηκεύσεως, εκθέσεως ή παραδόσεως

γ) την διατήρησιν αποθέματος αγαθών ή εμπορευμάτων ανηκόντων εις την επιχείρησιν αποκλειστικώς προς τον σκοπόν επεξεργασίας υπό ετέρας επιχειρήσεως·

δ) την διατήρησιν καθορισμένου τόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων αποκλειστικώς προς τον σκοπόν αγοράς αγαθών ή εμπορευμάτων ή συγκεντρώσεως πληροφοριών δια την επιχείρησιν·

ε) την διατήρησιν καθορισμένου τόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων αποκλειστικώς προς τον σκοπόν διεξαγωγής, δια την επιχείρησιν, οιασδήποτε ετέρας δραστηριότητος προπαρασκευαστικού ή επιβοηθητικού χαρακτήρος·

στ) την διατήρησιν καθορισμένου τόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων αποκλειστικώς προς διεξαγωγήν συνδεδασμένων δραστηριοτήτων εκ των μνημονευομένων εις τα υποπαραγράφους α' έως ε', εφ' όσον η όλη δραστηριότης του καθορισμένου τόπου ή απορρέουσα εξ αυτού του συνδυασμού είναι προπαρασκευαστικού ή επιβοηθητικού χαρακτήρος.

5. Ανεξαρτήτως των διατάξεων των παραγράφων 1 και 2, οσάκις εν πρόσωπον πλην ανεξαρτήτου πράκτορος επί του οποίου εφαρμόζεται η παράγραφος 6 ενεργεί δια λογαριασμόν μιας επιχείρησεως και έχει εξουσιοδότησιν, την οποίαν ενασκει κατά σύστημα, εντός ενός εκ των Κρατών προς σύναψιν συμβολαίων επ' ονόματι της επιχείρησεως, η επιχείρησις αύτη θεωρείται ότι έχει μόνιμον εγκατάστασιν εν τω Κράτει τούτω εν σχέσει προς τας δραστηριότητας τας αναλαμβανομένας υπό του εν λόγω προσώπου δια την επιχείρησιν, εκτός εάν αι δραστηριότητες του προσώπου τούτου περιορίζονται εις εκείνας τας μνημονευομένας εν παραγράφω 4, αι οποίαι, έστω και εάν ασκούνται μέσω ενός καθορισμένου τόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, δεν καθιστούν τον καθορισμένον τούτον τόπον μόνιμον εγκατάστασιν κατά τας διατάξεις της παραγράφου ταύτης.

6. Μια επιχείρησις δεν θεωρείται ότι έχει μόνιμον εγκατάστασιν εις εν εκ των Κρατών απλώς και μόνον επειδή διεξάγει εργασίας εν των Κράτει τούτω μέσω μεσίτου, γενικού πράκτορος επί προμηθεία ή οιουδήποτε άλλου ανεξαρτήτου πράκτορος, εφ' όσον τα πρόσωπα ταύτα ενεργούν εντός του συνήθους πλαισίου της δραστηριότητος αυτών.

7. Το γεγονός ότι εταιρία, η οποία είναι κάτοικος εκ των Κρατών, ελέγχει ή ελέγχεται υπό εταιρίας, η οποία είναι κάτοικος του ετέρου Κράτους, ή διεξάγει εργασίας εν των

ετέρω τούτω Κράτει (είτε δια μονίμου εγκαταστάσεως είτε κατ' άλλον τρόπον), δεν δύναται αυτό καθ' αυτό να καθιστά εκατέραν των εταιριών μόνιμον εγκατάστασιν της ετέρας.

Αρθρο 6. Εισόδημα εξ ακινήτου περιουσίας

Αρθρο 6. Εισόδημα εξ ακινήτου περιουσίας - Κείμενο νόμου

1. Εισόδημα κτηθέν υπό κτηθέν υπό κατοίκου ενός εκ των Κρατών εξ ακινήτου περιουσίας (περιλαμβανομένου του εισοδήματος εκ γεωργικής ή δασικής δραστηριότητος) ευρισκομένης εν τω ετέρω Κράτει, δύναται να φορολογείται εν τω ετέρω τούτω Κράτει.

2. Ο όρος «ακίνητος περιουσία» έχει την έννοιαν την οποίαν έχει κατά την νομοθεσίαν του Κράτους εν τω οποίω ευρίσκεται η εν λόγω περιουσία. Ο όρος εν πάσει περιπτώσει περιλαμβάνει περιουσίαν παρεπομένην (ACCESSORY) προς την ακίνητον περιουσίαν, ζώα και εξοπλισμόν χρησιμοποιούμενα εις την γεωργίαν και δασοκομίαν, δικαιώματα επί των οποίων εφαρμόζονται αι διατάξεις της γενικής νομοθεσίας περί εγγείου ιδιοκτησίας, επικαρπίαν επί ακινήτου περιουσίας και δικαιώματα εξ ων απορρέουν πληρωμαί μεταβληταί ή καθορισμένοι ως αντάλλαγμα δι' εκμετάλλευσιν, ή δια δικαίωμα εκμεταλλεύσεως, μεταλλευτικών κοιτασμάτων ή πηγών και άλλων φυσικών πόρων· πλοία, σκάφη και αεροσκάφη δεν θεωρούνται ως ακίνητος περιουσία.

3. Αι διατάξεις της παραγράφου 1 εφαρμόζονται επί εισοδήματος προερχομένου εξ αμέσου χρήσεως, ενοικιάσεως ή εξ οιασδήποτε ετέρας μορφής χρήσεως της ακινήτου περιουσίας.

4. Αι διατάξεις των παραγράφων 1 και 3 εφαρμόζονται ωσαύτως επί εισοδήματος εξ ακινήτου περιουσίας επιχειρήσεώς τινος και επί εισοδήματος εξ ακινήτου περιουσίας χρησιμοποιουμένης δια την άσκησιν μη εξηρημένων προσωπικών υπηρεσιών.

Αρθρο 7. Κέρδη επιχειρήσεων

Άρθρο 7. Κέρδη επιχειρήσεων - Κείμενο νόμου

1. Τα κέρδη επιχειρήσεως ενός εκ των Κρατών φορολογούνται μόνον εν τω Κράτει τούτω, εκτός εάν η επιχείρησις διεξάγει εργασίας εν τω ετέρω Κράτει μέσω μονίμου εν αυτώ εγκαταστάσεως. Εάν επιχείρησις διεξάγει εργασίας ως προελέχθει, τα κέρδη της επιχειρήσεως δύνανται να φορολογούνται εν τω ετέρω Κράτει, αλλά μόνον κατά το μέρος τούτων το προερχόμενον εκ της μονίμου ταύτης εγκαταστάσεως.
2. Τηρουμένων των διατάξεων της παραγράφου 3, εάν επιχείρησις ενός εκ των Κρατών διεξάγει εργασίας εν τω ετέρω Κράτει μέσω μονίμου εν αυτώ εγκαταστάσεως, εις έκαστον Κράτος αποδίδονται εις την μόνιμον ταύτην εγκατάστασιν τα κέρδη άτινα υπολογίζεται ότι θα πραγματοποιούνται υπ' αυτής, ως εάν αύτη ήτο μία διάφορος και ανεξάρτητος επιχείρησις ασχολουμένη με την αυτήν ή παρομοίαν δραστηριότητα υπό τας αυτάς ή παρομοίας συνθήκας και ενεργούσα τελείως ανεξαρτήτως από της επιχειρήσεως της οποίας αποτελεί μόνιμον εγκατάστασιν.
3. Κατά τον καθορισμόν των κερδών μονίμου τινός εγκαταστάσεως εκπίπτονται τα έξοδα τα πραγματοποιούμενα δια τους σκοπούς της μονίμου εγκαταστάσεως, περιλαμβανομένων των ούτω πραγματοποιουμένων διοικητικών και γενικών διαχειριστικών εξόδων, είτε εν τω Κράτει εν τω οποίω ευρίσκεται η μόνιμος εγκατάστασις ή αλλαχού.
4. Εφ' όσον είθισται εις εν εκ των Κρατών τα κέρδη τα προερχόμενα εκ μονίμου τινός εγκαταστάσεως να καθορίζονται επί τη βάσει καταμερισμού των συνολικών κερδών της επιχειρήσεως αναλόγως των διαφόρων αυτής τμημάτων, αι διατάξεις της παραγράφου 2 ουδόλως εμποδίζουν το Κράτος τούτο να καθορίζει τα φορολογητέα κέρδη δια τοιούτου καταμερισμού, ως είθισται· εν τούτοις, η χρησιμοποιουμένη μέθοδος καταμερισμού δέον να είναι τοιαύτη ώστε το αποτέλεσμα να είναι σύμφωνον προς τας εντω παρόντι άρθρω εμπεριεχομένας αρχάς.
5. Ουδέν κέρδος θεωρείται ότι ανήκει εις μόνιμον εγκατάστασιν λόγω απλής αγοράς υπό της μονίμου ταύτης εγκαταστάσεως αγαθών ή εμπορευμάτων δια την επιχείρησιν.
6. Δια τους σκοπούς των προηγουμένων παραγράφων, τα κέρδη τα προερχόμενα εκ της μονίμου εγκαταστάσεως καθορίζονται δια της αυτής μεθόδου κατ' έτος, εκτός εάν υφίστανται βάσιμοι και επαρκείς λόγοι δια να καθορίζονται άλλως.
7. Εις ας περπτώσεις εις τα κέρδη περιλαμβάνονται στοιχεία εισοδήματος περί των οποίων γίνεται μνεία ιδιαιτέρως εις έτερα άρθρα της παρούσης Συμβάσεως, τότε αι διατάξεις των άρθρων εκείνων δεν επηρεάζονται υπό των διατάξεων του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 8. Ναυτιλιακά και αεροπορικά μεταφορά

Άρθρο 8. Ναυτιλιακά και αεροπορικά μεταφορά - Κείμενο νόμου

1. Αι διατάξεις των παραγράφων 1 έως 6 του άρθρου 7 δεν επηρεάζουν την εφαρμογή των διατάξεων της μεταξύ Ελλάδος και Κάτω Χωρών υπογραφείσης εν Αθήναις τη 26η Ιουλίου 1951. Συμφωνίας περί αμοιβαίας απαλλαγής από της φορολογίας του εισοδήματος ωρισμένων κερδών πραγματοποιούμενων υπό ναυτιλιακών και αεροπορικών επιχειρήσεων εις διεθνείς μεταφοράς.

2. Αι διατάξεις της εν παραγράφω 1 του παρόντος άρθρου αναφερομένης Συμφωνίας εφαρμόζονται ωσαύτως επί κερδών πραγματοποιούμενων εκ της συμμετοχής εις POOL, εις κοινοπρακτικής μορφής εκμετάλλευσιν ή εις πρακτορείον λειτουργούν επί διεθνούς επιπέδου.

Άρθρο 9. Συνδεδόμεναι επιχειρήσεις

Άρθρο 9. Συνδεδόμεναι επιχειρήσεις - Κείμενο νόμου

1. Εάν: α) επιχείρησις ενός εκ των Κρατών συμμετέχει αμέσως ή εμμέσως εις την διοίκησιν, τον έλεγχον ή το κεφάλαιον επιχειρήσεώς τινος του ετέρου Κράτους, ή

β) τα αυτά πρόσωπα συμμετέχουν αμέσως ή εμμέσως εις την διοίκησιν, τον έλεγχον ή το κεφάλαιον επιχειρήσεώς τινος ενός εκ των Κρατών και επιχειρήσεώς τινος του ετέρου Κράτους, και εις εκατέραν των περιπτώσεων επικρατούν ή επιβάλλονται μεταξύ των δύο επιχειρήσεων εις τας εμπορικές ή οικονομικές αυτών σχέσεις όροι διάφοροι εκείνων οι οποίοι θα επεκράτουν μεταξύ ανεξαρτήτων επιχειρήσεων, τότε οιαδήποτε κέρδη τα οποία εάν δεν υπήρχον οι όροι ούτοι, θα επραγματοποιούντο υπό μιας εκ των επιχειρήσεων, πλην όμως, λόγω των όρων τούτων, δεν επραγματοποιήθησαν, δύνανται να περιλαμβάνονται εις τα κέρδη της επιχειρήσεως ταύτης και να φορολογούνται αναλόγως.

2. Εάν εν εκ των Κρατών περιλαμβάνει εις τα κέρδη μιας επιχειρήσεως του Κράτους

τούτου –και φορολογική αναλόγως– κέρδη επί των οποίων μια επιχείρησις του ετέρου Κράτους έχει φορολογηθή εις το έτερον τούτο Κράτος, και τα ούτω περιληφθέντα κέρδη είναι κέρδη τα οποία θα απεδίδοντο εις την επιχείρησιν του πρώτου μνημονευθέντος Κράτους εάν οι τιθέμενοι μεταξύ των δύο επιχειρήσεων όροι ήσαν οι αυτοί, οι οποίοι θα ετίθεντο μεταξύ ανεξαρτήτων επιχειρήσεων, τότε το έτερον τούτο Κράτος προσαρμόζει αναλόγως το ποσόν του φόρου του επιβληθέντος εν αυτώ επί εκείνων των κερδών. Κατά τον καθορισμόν μίας τοιαύτης προσαρμογής δέον όπως ληφθούν υπ' όψιν και αι λοιπαί διατάξεις της παρούσης Συμβάσεως, αι δε αρμόδιαι αρχαί των Κρατών συμβουλεύονται αλλήλας εάν παρίσταται ανάγκη.

Άρθρο 10. Μερίσματα

Άρθρο 10. Μερίσματα - Κείμενο νόμου

1. Μερίσματα καταβαλλόμενα υπό εταιρίας η οποία είναι κάτοικος ενός εκ των Κρατών εις κάτοικον του ετέρου Κράτους δύνανται να φορολογούνται εντω ετέρω τούτω Κράτει.

2. Εν τούτοις, τοιαύτα μερίσματα δύνανται να φορολογούνται εν τω Κράτει του οποίου η καταβάλλουσα τα μερίσματα εταιρία είναι κάτοικος και συμφώνως προς την νομοθεσίαν του Κράτους τούτου, αλλ' εάν ο λήπτης είναι ο δικαιούχος των μερισμάτων, ο ούτως επιβαλλόμενος φόρος δέον να μη υπερβαίνει:

α) όσον αφορά μερίσματα καταβαλλόμενα υπό εταιρίας κατοίκου των Κάτω Χωρών εις κάτοικον της Ελλάδος:

ι) 5% τοις εκατόν του ακαθαρίστου ποσού των μερισμάτων εάν ο δικαιούχος είναι εταιρία (πλην προσωπικής εταιρίας) κατέχουσα αμέσως τουλάχιστον 25% τοις εκατόν του κεφαλαίου της καταβαλλούσης τα μερίσματα εταιρίας·

ιι) 15% τοις εκατόν του ακαθαρίστου ποσού των μερισμάτων εις απάσας τας λοιπάς περιπτώσεις·

β) όσον αφορά μερίσματα καταβαλλόμενα υπό εταιρίας κατοίκου της Ελλάδος εις κάτοικον των Κάτω Χωρών: 35% τοις εκατόν του ακαθαρίστου ποσού των μερισμάτων.

Αι αρμόδιαι αρχαί των Κρατών καθορίζουν δι' αμοιβαίας συμφωνίας τον τρόπον εφαρμογής των εν λόγω περιορισμών. Η παρούσα παράγραφος δεν επηρεάζει την φορολογίαν της εταιρίας εν σχέσει προς τα κέρδη εκ των οποίων καταβάλλονται τα μερίσματα.

3. Ο όρος «μερίσματα», ως χρησιμοποιείται εν τω παρόντι άρθρω, σημαίνει εισόδημα εκ μετοχών, εκ μετοχών «επικαρπίας» ή δικαιωμάτων «επικαρπίας» εκ μετοχών μεταλλείων, εξ ιδρυτικών τίτλων ή εξετέρων δικαιωμάτων συμμετοχής εις κέρδη, ως επίσης εισόδημα εξ απαιτήσεως χρέους παρεχούσης δικαίωμα συμμετοχής εις κέρδη, και εισόδημα εκ λοιπών εταιρικών δικαιωμάτων, το οποίον τυγχάνει της αυτής φορολογικής μεταχειρίσεως ως το εκ μετοχών εισόδημα δυνάμει της φορολογικής νομοθεσίας του Κράτους του οποίου η ενεργούσα την διανομήν εταιρία είναι κάτοικος.

4. Αι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 δεν εφαρμόζονται εάν ο δικαιούχος των μερισμάτων, ων κάτοικος ενός εκ των Κρατών, διεξάγει εργασίας εν τω ετέρω Κράτει, εν τω οποίω η καταβάλλουσα τα μερίσματα εταιρία είναι κάτοικος, μέσω μονίμου τινός εγκαταστάσεως ευρισκομένης εν αυτώ ή παρέχει εν τω ετέρω τούτω Κράτει μη εξηρημένης προσωπικής υπηρεσίας εκ καθορισμένης βάσεως ευρισκομένης εν αυτώ, και η συμμετοχή (HOLDING) δυνάμει της οποίας καταβάλλονται τα μερίσματα συνδέεται ουσιαστικώς μετά της τοιαύτης μονίμου εγκαταστάσεως ή καθορισμένης βάσεως. Εν τοιαύτη περιπτώσει εφαρμόζονται αι διατάξεις του άρθρου 7 ή του άρθρου 15 κατά περίπτωσιν.

5. Εάν μία εταιρία η οποία είναι κάτοικος ενός εκ των Κρατών πραγματοποιεί κέρδη ή εισόδημα εκ του ετέρου Κράτους, το έτερον τούτο Κράτος δύναται να μη επιβάλει οιονδήποτε φόρον επί των μερισμάτων άτινα καταβάλλονται υπό της εταιρίας, εκτός εάν τα τοιαύτα μερίσματα καταβάλλονται εις κάτοικον του ετέρου τούτου Κράτους ή εάν η συμμετοχή (HOLDING) δυνάμει της οποίας καταβάλλονται τα μερίσματα συνδέεται ουσιαστικώς μετά τινος μονίμου εγκαταστάσεως ή καθορισμένης βάσεως ευρισκομένης εν τω ετέρω Κράτει, ουδέ να υπαγάγει τα αδιανέμητα κέρδη της εταιρίας εις φόρον επί των αδιανεμήτων κερδών, ακόμη και εάν τα καταβαλλόμενα μερίσματα ή τα αδιανέμητα κέρδη συνίστανται εν όλω ή εν μέρει εκ κερδών ή εισοδημάτων προκυπτόντων εν τω ετέρω τούτω Κράτει.

Άρθρο 11. Τόκοι

Άρθρο 11. Τόκοι - Κείμενο νόμου

1. Τόκοι προκύπτοντες εις εν εκ των Κρατών και καταβαλλόμενοι εις κάτοικον του ετέρου Κράτους δύνανται να φορολογούνται εν τω ετέρω τούτω Κράτει.

2. Εν τούτοις, τοιούτοι τόκοι δύνανται ωσαύτως να φορολογούνται εν τω Κράτει εν τω οποίω ούτοι προκύπτουν και συμφώνως προς την νομοθεσίαν του Κράτους

τούτου, αλλ' εάν ο λήπτης είναι ο δικαιούχος των τόκων, ο ούτως επιβαλλόμενος φόρος δέον να μη υπερβαίνει το 10% του ακαθαρίστου ποσού των τόκων, εκτός εάν οι εν λόγω τόκοι καταβάλλονται εις Τράπεζαν ή χρηματοδοτικόν ίδρυμα, οπότεν ο ούτως επιβαλλόμενος φόρος δέον να μην υπερβαίνει του 8% του ακαθαρίστου ποσού των τόκων. Αι αρμόδια αρχαί των Κρατών καθορίζουν δι' αμοιβαίας συμφωνίας τον τρόπον εφαρμογής των εν λόγω περιορισμών.

3. Ο όρος «τόκοι», ως χρησιμοποιείται εν τω παρόντι άρθρω, σημαίνει εισόδημα εξ αξιώσεων εκ χρεών οιασδήποτε φύσεως, ανεξαρτήτως εάν οι αξιώσεις αυτά εξασφαλίζονται ή όχι δι' υποθήκης, μη παρεχουσών δικαίωμα συμμετοχής εις τα κέρδη του οφειλέτου, κυρίως δε, εισόδημα εκ κρατικών χρεωγράφων και εισόδημα εξ ομολογιών μετά ή άνευ ασφαλειών, περιλαμβανομένων και των δώρων (PREMIUMS) και βραβείων τα οποία συνεπάγονται τοιαύτα αξιόγραφα και ομολογία. Πρόστιμα δια καθυστερημένην πληρωμήν δεν θεωρούνται ως τόκοι εν τη εννοία του παρόντος άρθρου.

4. Αι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 δεν εφαρμόζονται εάν ο δικαιούχος των τόκων, ων κάτοικος ενός εκ των Κρατών, διεξάγει εργασίας εν τω ετέρω Κράτει εν τω οποίω προκύπτει ο τόκος, μέσω μονίμου τινός εγκαταστάσεως ευρισκομένης εν αυτώ ή παρέχει εν τω ετέρω τούτω Κράτει μη εξηρημέναν προσωπικάς υπηρεσίας εκ καθορισμένης βάσεως ευρισκομένης εν αυτώ, και η αξίωσις χρέους, εν σχέσει προς την οποίαν καταβάλλονται οι τόκοι, συνδέεται ουσιαστικώς μετά της τοιαύτης μονίμου εγκαταστάσεως ή καθορισμένης βάσεως. Εν τοιαύτη περιπτώσει εφαρμόζονται αι διατάξεις του άρθρου 7 ή του άρθρου 15 κατά περίπτωσιν.

5. Τόκοι θεωρούνται προκύπτοντες εις εν εκ των Κρατών όταν ο καταβάλλον είναι αυτό τούτο το Κράτος, πολιτική υποδιαίρεσις, τοπική αρχή ή κάτοικος του Κράτους τούτου. Εάν όμως το καταβάλλον τους τόκους πρόσωπον, ανεξαρτήτως εάν τούτο είναι κάτοικος ή μη ενός εκ των Κρατών, διατηρή εις εν εκ των Κρατών μόνιμον εγκατάστασιν ή καθορισμένην βάσιν εν σχέσει προς την οποίαν εγεννήθη η οφειλή δια την οποίαν καταβάλλονται οι τόκοι, οι τόκοι δε ούτοι βαρύνουν την μόνιμον ταύτην εγκατάστασιν ή την καθορισμένην βάσιν, τότε οι εν λόγω τόκοι θεωρούνται ότι προκύπτουν εν τω Κράτει εν τω οποίω ευρίσκεται η μόνιμος εγκατάστασις ή καθορισμένη βάσις.

6. Οσάκις, λόγω ειδικής σχέσεως μεταξύ του καταβάλλοντος και του δικαιούχου η μεταξύ αμφοτέρων τούτων και άλλου τινός προσώπου, το ποσόν των τόκων, λαμβανομένης υπ' όψιν της αξιώσεως εκ χρέους δια την οποίαν καταβάλλονται, υπερβαίνει το ποσόν το οποίον θα συμφωνείτο μεταξύ οφειλέτου και δικαιούχου ελλείψει τοιαύτης σχέσεως, αι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται μόνον επί του τελευταίου μνημονευθέντος ποσού. Εν τοιαύτη περιπτώσει, το υπερβάλλον μέρος των τόκων φορολογείται συμφώνως προς την νομοθεσίαν εκάστου Κράτους, λαμβανομένων δεόντως υπ' όψιν των λοιπών διατάξεων της παρούσης Συμβάσεως.

Άρθρο 12. Δικαιώματα

Άρθρο 12. Δικαιώματα - Κείμενο νόμου

1. Δικαιώματα προκύπτουν εντός ενός εκ των Κρατών και καταβαλλόμενα εις κάτοικον του ετέρου Κράτους δύνανται να φορολογούνται εν τω ετέρω τούτω Κράτει.

2. Εν τούτοις τοιαύτα δικαιώματα δύνανται να φορολογούνται εν τω Κράτει εν τω οποίω προκύπτουν και συμφώνως προς την νομοθεσίαν του Κράτους τούτου, αλλ' εάν ο λήπτης είναι ο δικαιούχος των δικαιωμάτων, ο ούτως επιβαλλόμενος φόρος δέον να μη υπερβαίνει:

α) 5% του ακαθαρίστου ποσού των δικαιωμάτων, εάν τα δικαιώματα ταύτα συνίστανται εκ πληρωμών πάσης φύσεως γενομένων έναντι χρήσεως ή δικαιώματος χρήσεως, οιασδήποτε δικαιώματος αναπαραγωγής φιλολογικής, καλλιτεχνικής ή επιστημονικής εργασίας περιλαμβανομένων των κινηματογραφικών ταινιών.

β) 7% του ακαθαρίστου ποσού απάντων των λοιπών δικαιωμάτων. Αι αρμόδια αρχαί των Κρατών καθορίζουν δι' αμοιβαίας συμφωνίας τον τρόπον εφαρμογής των εν λόγω περιορισμών.

3. Ο όρος «δικαιώματα», ως χρησιμοποιείται εν τω παρόντι άρθρω, σημαίνει πληρωμάς πάσης φύσεως γενομένης έναντι χρήσεως ή δικαιώματος χρήσεως, οιασδήποτε δικαιώματος αναπαραγωγής φιλολογικής, καλλιτεχνικής ή επιστημονικής εργασίας περιλαμβανομένων κινηματογραφικών ταινιών οιασδήποτε ευρεσιτεχνίας, εμπορικού σήματος, σχεδίου ή τύπου, μηχανολογικού σχεδίου, μυστικού τύπου ή διαδικασίας παραγωγής, ή έναντι χρήσεως ή δικαιώματος χρήσεως, βιομηχανικού, εμπορικού ή επιστημονικού εξοπλισμού, ή έναντι πληροφοριών αφορωσών βιομηχανικήν, εμπορικήν ή επιστημονικήν εμπειρίαν.

4. Αι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 δεν εφαρμόζονται εάν ο δικαιούχος των δικαιωμάτων, ως κάτοικος ενός εκ των Κρατών, διεξάγη εργασίας εν τω ετέρω Κράτει εν τω οποίω προκύπτουν τα δικαιώματα, μέσω μονίμου τινός εγκαταστάσεως ευρισκομένης εν αυτώ ή παρέχη εν τω ετέρω τούτω Κράτει μη εξηρημένης προσωπικής υπηρεσίας εκ καθορισμένης βάσεως ευρισκομένης εν αυτώ, και το δικαίωμα ή περιουσία εν σχέση προς την οποίαν καταβάλλονται τα δικαιώματα συνδέεται ουσιαστικώς μετά της τοιαύτης μονίμου εγκαταστάσεως ή καθορισμένης βάσεως.

Εν τοιαύτη περιπτώσει εφαρμόζονται αι διατάξεις του άρθρου 7 ή του άρθρου 15 κατά περίπτωσιν.

5. Δικαιώματα θεωρούνται προκύπτοντα εις εν εκ των Κρατών, όταν ο καταβάλλον είναι αυτό τούτο το Κράτος, πολιτική υποδιαίρεσις, τοπική αρχή ή κάτοικος του Κράτους τούτου. Οσάκις, όμως, το καταβάλλον τα δικαιώματα πρόσωπον, ανεξαρτήτως εάν τούτο είναι κάτοικος ή μη ενός εκ των Κρατών, διατηρή εις εν εκ

των Κρατών μόνιμον εγκατάστασιν ή καθορισμένην βάσιν εν σχέσει προς την οποίαν εγεννήθη η υποχρέωσις καταβολής των δικαιωμάτων, τα δικαιώματα δε ταύτα βαρύνουν την μόνιμον ταύτην εγκατάστασιν ή καθορισμένην βάσιν, τότε τα εν λόγω δικαιώματα θεωρούνται προκύπτοντα εν τω Κράτει εν τω οποίω ευρίσκειται η μόνιμος εγκατάστασις ή καθορισμένη βásiς.

6. Εάν, λόγω ειδικής σχέσεως μεταξύ του καταβάλλοντος και του δικαιούχου ή μεταξύ αμφοτέρων τούτων και άλλου τινός προσώπου, το ποσόν των δικαιωμάτων των αφορώντων εις την χρήσιν, το δικαίωμα χρήσεως ή τας πληροφορίας έναντι των οποίων καταβάλλονται, υπερβαίνει το ποσόν, το οποίον θα συνεφωνείτο μεταξύ του καταβάλλοντος και του δικαιούχου ελλείψει τιαύτης σχέσεως, αι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται μόνον επί του τελευταίου μνημονευθέντος ποσού. Εν τιαύτη περιπτώσει, το υπερβάλλον μέρος των πληρωμών φορολογείται συμφώνως προς την νομοθεσίαν εκάστου Κράτους, λαμβανομένων δεόντως υπ' όψιν των λοιπών διατάξεων της παρούσης συμβάσεως.

Άρθρο 13. Περιορισμοί των άρθρων 10, 11 και 12

Άρθρο 13. Περιορισμοί των άρθρων 10, 11 και 12 - Κείμενο νόμου

Διεθνείς οργανισμοί, όργανα και ανώτεροι υπάλληλοι αυτών ως και μέλη διπλωματικής ή προξενικής αποστολής τρίτου τινός Κράτους, ευρισκόμενα εις εν εκ των Κρατών, δεν δικαιούνται, εν τω ετέρω Κράτει, των δια των άρθρων 10, 11 και 12 προβλεπομένων μειώσεων του φόρου εν σχέσει προς εισόδημα αναφερόμενον εις τα εν λόγω άρθρα και προκύπτον εν τω ετέρω τούτω Κράτει, εάν το εισόδημα τούτο δεν υπόκειται εις φορολογίαν εις το πρώτον μνημονευθέν Κράτος.

Άρθρο 14. Ωφέλεια εκ κεφαλαίου

Άρθρο 14. Ωφέλεια εκ κεφαλαίου - Κείμενο νόμου

1. Ωφέλεια κτώμενη υπό κατοίκου ενός εκ των Κρατών εκ της εκποιήσεως ακινήτου

περιουσίας καθοριζομένης εν τη παραγράφω 2 του άρθρου 6 και ευρισκομένης εν τω ετέρω κράτει δύναται να φορολογείται εν τω ετέρω τούτω Κράτει.

2. Ωφέλεια εκ της εκποιήσεως κινητής περιουσίας αποτελούσης μέρος της επαγγελματικής περιουσίας μονίμου τινός εγκαταστάσεως την οποίαν επιχείρησις ενός εκ των Κρατών διατηρεί εν τω ετέρω Κράτει ή κινητής περιουσίας ανηκούσης εις καθορισμένην βάσιν την οποίαν κάτοικος ενός εκ των Κρατών διαθέτει εν τω ετέρω Κράτει προς τον σκοπόν της ασκήσεως μη εξηρημένων προσωπικών υπηρεσιών, περιλαμβανομένων των κερδών εκ της εκποιήσεως τιαυτής μονίμου εγκαταστάσεως (μόνης ή ομού μετά της όλης επιχειρήσεως) ή τιαυτής καθορισμένης βάσεως, δύναται να φορολογείται εν τω ετέρω τούτω Κράτει.

3. Ωφέλεια εκ της εκποιήσεως πλοίων ή αεροσκαφών εκτελούντων διεθνείς μεταφοράς και κινητής περιουσίας ανηκούσης εις την εκμετάλλευσιν των εν λόγω πλοίων ή αεροσκαφών φορολογείται εν τω Κράτει εν τω οποίω τα κέρδη εκ της εκμεταλλεύσεως των εν λόγω πλοίων ή αεροσκαφών φορολογούνται, βάσει των διατάξεων της εν άρθρω 8 της παρούσης Συμβάσεως αναφερομένης Συμφωνίας.

4. Ωφέλεια εκ της εκποιήσεως οιασδήποτε περιουσίας, πλην της μνημονευομένης εις τα παραγράφους 1, 2 και 3, φορολογείται μόνον εν τω Κράτει του οποίου ο εκποιών είναι κάτοικος.

5. Αι διατάξεις της παραγράφου 4 δεν επηρεάζουν το δικαίωμα εκάστου Κράτους να επιβάλλη, συμφώνως προς την ιδίαν αυτού Νομοθεσίαν, φόρον επί της ωφελείας εκ της εκποιήσεως μετοχών ή δικαιωμάτων «επικαρπίας» εις μίαν εταιρείαν, κατοίκου του Κράτους τούτου, το κεφάλαιον της οποίας είναι διηρημένον εν όλω ή εν μέρει εις μετοχάς, οσάκις η ωφέλεια αύτη κτάται υπό φυσικού τινός προσώπου, κατοίκου του εταιρου Κράτους, το οποίον όμως υπήρξεν κάτοικος του πρώτου μνημονευθέντος Κράτους κατά την τελευταίαν προ της εκποιήσεως των εν λόγω μετοχών ή δικαιωμάτων «επικαρπίας» πενταετίαν.

Άρθρο 15. Μη εξηρημένοι προσωπικάι υπηρεσίαι

Άρθρο 15. Μη εξηρημένοι προσωπικάι υπηρεσίαι - Κείμενο νόμου

1. Εισόδημα κτώμενον υπό κατοίκου ενός εκ των Κρατών έναντι επαγγελματικών υπηρεσιών ή ετέρας δραστηριότητος μη εξηρημένου χαρακτήρος φορολογείται μόνον εν τω Κράτει τούτω, εκτός εάν ούτος έχη κανονικώς εις την διάθεσίν του καθορισμένην βάσιν εν τω ετέρω Κράτει προς τον σκοπόν της ασκήσεως της δραστηριότητός του. Εάν διατηρή ούτος μίαν τιαυτήν καθορισμένην βάσιν, το

εισόδημα δύναται να φορολογείται εν τω ετέρω Κράτει αλλά μόνον καθ' ο ποσόν ανήκει εις την εν λόγω καθορισμένην βάσιν.

2. Ο όρος «επαγγελματικά υπηρεσία» περιλαμβάνει ιδίως μη εξηρημένας επιστημονικάς, φιλολογικάς, καλλιτεχνικάς, εκπαιδευτικάς ή διδακτικάς δραστηριότητας, ως επίσης τας μη εξηρημένας δραστηριότητας των ιατρών, δικηγόρων, μηχανικών, αρχιτεκτόνων, οδοντιάτρων και λογιστών.

Άρθρο 16. Εξηρημένα προσωπικά υπηρεσία

Άρθρο 16. Εξηρημένα προσωπικά υπηρεσία - Κείμενο νόμου

1. Τηρουμένων των διατάξεων των άρθρων 17, 19, 20 και 21, μισθοί, ημερομίσθια και άλλαι παρομοίας φύσεως αμοιβαί κτώμεναι υπό κατοίκου ενός εκ των Κρατών έναντι απασχολήσεως φορολογούνται μόνον εν τω Κράτει τούτω εκτός εάν η απασχόλησις ασκείται εν τω ετέρω Κράτει. Εάν η απασχόλησις ασκείται ούτως, η εξ αυτής κτωμένη αμοιβή δύναται να φορολογείται εν τω ετέρω τούτω Κράτει.

2. Ανεξαρτήτως των διατάξεων της παραγράφου 1, αμοιβή κτωμένη υπό κατοίκου ενός εκ των Κρατών έναντι απασχολήσεως ασκουμένης εν τω ετέρω Κράτει φορολογείται μόνον εις το πρώτον μνημονευθέν Κράτος εάν:

- α) ο δικαιούχος της αμοιβής ευρίσκεται εις το έτερον Κράτος δια χρονικήν περίοδον ή περιόδους μη υπερβαινούσας συνολικώς τας 183 ημέρας κατά το οικείον φορολογικόν έτος, και
- β) η αποζημίωσις καταβάλλεται υπό ή δια λογαριασμόν εργοδότη ο οποίος δεν είναι κάτοικος του ετέρου Κράτους, και
- γ) η αμοιβή δεν βαρύνει μόνιμον εγκατάστασιν ή καθορισμένην βάσιν την οποίαν ο εργοδότης διατηρεί εν τω ετέρω Κράτει.

3. Ανεξαρτήτως των προηγουμένων διατάξεων του παρόντος άρθρου, αμοιβή κτωμένη έναντι απασχολήσεως παρεχομένης επί πλοίου ή αεροσκάφους εις διεθνείς μεταφοράς, δύναται να φορολογείται εν τω Κράτει εν τω οποίω τα κέρδη εκ της εκμεταλλεύσεως του πλοίου ή του αεροσκάφους φορολογούνται βάσει των διατάξεων της εν άρθρω 8 της παρούσης Συμβάσεως αναφερομένης Συμφωνίας.

Άρθρο 17. Αμοιβαί διευθυντών

Άρθρο 17. Αμοιβαί διευθυντών - Κείμενο νόμου

1. Αμοιβαί διευθυντών και άλλαι παρόμοιαι πληρωμαί κτώμεναι υπό κατοίκου των Κάτω Χωρών υπό την ιδιότητα αυτού ως μέλους του Διοικητικού Συμβουλίου εταιρίας η οποία είναι κάτοικος της Ελλάδος δύνανται να φορολογώνται εν Ελλάδι.
2. Αμοιβαί ή έτερα χρηματικά ποσά κτώμενα υπό κατοίκου της Ελλάδος υπό την ιδιότητα αυτού ως Γενικού Διευθυντού ή Επιθεωρητού εταιρίας τινός κατοίκου των Κάτω Χωρών δύνανται να φορολογώνται εις Κάτω Χώρας.

Άρθρο 18. Καλλιτέχναι και Αθληταί

Άρθρο 18. Καλλιτέχναι και Αθληταί - Κείμενο νόμου

1. Ανεξαρτήτως των διατάξεων των άρθρων 15 και 16, εισόδημα κτώμενον υπό κατοίκου ενός εκ των Κρατών παρέχοντος υπηρεσίας ψυχαγωγίας, ως καλλιτέχνουν θεάτρου, κινηματογράφου, ραδιοφώνου ή τηλεοράσεως ή μουσικού ή ως αθλητού, εκ της προσωπικής αυτού δραστηριότητος ασκουμένης εν τω ετέρω Κράτει, δύναται να φορολογείται εν τω ετέρω τούτω Κράτει.
2. Οσάκις εισόδημα εν σχέσει προς την άσκησιν προσωπικής δραστηριότητος υπό προσώπου παρέχοντος ψυχαγωγίαν ή αθλητού δεν περιέρχεται εις αυτό τούτο το πρόσωπον το παρέχον την ψυχαγωγίαν ή τον αθλητήν, αλλά εις έτερον πρόσωπον, το εισόδημα τούτο δύναται, ανεξαρτήτως των διατάξεων των άρθρων, 7, 15 και 16, να φορολογείται εν τω Κράτει εν τω οποίω ασκείται η τοιαύτη δραστηριότης.

Άρθρο 19. Συντάξεις

Άρθρο 19. Συντάξεις - Κείμενο νόμου

1. Τηρουμένων των διατάξεων της παραγράφου 2 του άρθρου 20, συντάξεις και άλλαι παρομοίας φύσεως αμοιβαί καταβαλλόμεναι εις κάτοικον ενός εκ των Κρατών έναντι παρωχημένης απασχολήσεως φορολογούνται μόνον εν τω Κράτει τούτω.
2. Εν τούτοις, οσάκις τοιαύτη αμοιβή καταβαλλομένη έναντι παρωχημένης απασχολήσεως εν τω ετέρω Κράτει, δενέχει περιοδικόν χαρακτήρα, δύναται να φορολογείται εν τω ετέρω τούτω Κράτει.

Άρθρο 20. Κυβερνητικάί υπηρεσίαι

Άρθρο 20. Κυβερνητικάί υπηρεσίαι - Κείμενο νόμου

1. α) Αμοιβαί, εκτός συντάξεων, καταβαλλόμεναι υφ' ενός εκ των Κρατών ή πολιτικής υποδιαιρέσεως ή τοπικής αυτού αρχής εις φυσικόν πρόσωπον έναντι υπηρεσιών παρασχεθεισών προς το Κράτος τούτο ή υποδιαίρεσιν ή τοπικήν αυτού αρχήν, δύνανται να φορολογώνται εν τω Κράτει τούτω.

β) Εν τούτοις, τοιαύτη αμοιβή φορολογείται μόνον εν τω ετέρω Κράτει εάν αι υπηρεσίαι παρέχονται εν τω Κράτει τούτω και το φυσικόν πρόσωπον είναι κάτοικος του Κράτους τούτου και:
 - ι) είναι υπήκοος του Κράτους τούτου ή
 - ιι) δεν εγένετο κάτοικος του Κράτους τούτου αποκλειστικώς και μόνον δια τον σκοπόν της παροχής των υπηρεσιών.
2. α) Οιαδήποτε σύνταξις καταβαλλομένη υφ' ενός εκ των Κρατών η πολιτικής υποδιαιρέσεως ή τοπικής αυτού αρχής, ή εκ Ταμείων συσταθέντων υπ' αυτών, εις εν φυσικόν πρόσωπον έναντι υπηρεσιών παρασχεθεισών προς το Κράτος τούτο ή υποδιαίρεσιν ή τοπικήν αυτού αρχήν δύναται να φορολογείται εν τω Κράτει τούτω.

β) Εν τούτοις, τοιαύτη σύνταξις φορολογείται μόνον εν τω ετέρω Κράτει εάν το φυσικόν πρόσωπον είναι υπήκοος και κάτοικος του Κράτους τούτου.
3. Αι διατάξεις των άρθρων 16, 17 και 19 εφαρμόζονται δι' αμοιβάς και συντάξεις έναντι υπηρεσιών παρασχεθεισών εν σχέσει προς επιχείρησιν διεξαγομένην υφ' ενός εκ των Κρατών ή πολιτικής υποδιαιρέσεως ή τοπικής αυτού αρχής.

Άρθρο 21. Καθηγηταί και διδάσκαλοι

Άρθρο 21. Καθηγηταί και διδάσκαλοι - Κείμενο νόμου

Καθηγηταί ή διδάσκαλοι, κάτοικοι ενός εκ των Κρατών διαμένοντες εν τω ετέρω Κράτει προς τον σκοπόν όπως διδάξουν επί χρονικόν διάστημα δύο κατ' ανώτατον όριον ετών εις Πανεπιστήριον, Κολλέγιον ή έτερον ίδρυμα ανωτέρας εκπαιδεύσεως εν τω ετέρω τούτω Κράτει, φορολογούνται δια τας παρ' αυτών λαμβανομένας αποζημιώσεις έναντι τιαύτης διδασκαλίας μόνον εις το πρώτον μνημονευθέν Κράτος.

Άρθρο 22. Σπουδασταί

Άρθρο 22. Σπουδασταί - Κείμενο νόμου

Χρηματικά ποσά τα οποία, σπουδαστής ή μαθητευόμενος, ο οποίος είναι ή ήτο αμέσως προς της μεταβιβάσεώς του εις εν εκ των Κρατών, κάτοικος του ετέρου Κράτους και ο οποίος ευρίσκεται εις το πρώτον μνημονευθέν Κράτος αποκλειστικώς και μόνον δια τον σκοπόν της εκπαιδεύσεως ή εξασκήσεώς του, λαμβάνει δια την συντήρησιν, εκπαίδευσιν ή εξάσκησίν του, δεν φορολογούνται εν τω Κράτει τούτω, υπό την Προϋπόθεσιν ότι τα εν λόγω ποσά προκύπτουν εκ πηγών εκτός του Κράτους τούτου.

Άρθρο 23. Έτερα εισοδήματα

Άρθρο 23. Έτερα εισοδήματα - Κείμενο νόμου

1. Εισοδήματα κατοίκου εντός εκ των Κρατών, οπουδήποτε και αν προκύπτουν, μη αναφερθέντα εις τα προηγούμενα άρθρα της παρούσης συμβάσεως, φορολογούνται μόνον εν τω Κράτει ούτω.
2. Αι διατάξεις της παραγράφου 1 δεν εφαρμόζονται επί εισοδήματος, εξαιρέσει του εισοδήματος εξ ακινήτου περιουσίας ως αυτή ορίζεται εν παραγράφω 2 του άρθρου 6, εάν ο δικαιούχος τοιούτου εισοδήματος, ως κάτοικος ενός εκ των Κρατών, διεξάγη επιχείρησιν εν τω ετέρω Κράτει μέσω μονίμου τινός εγκαταστάσεως ευρισκομένης εν αυτώ ή ασκή εν τω ετέρω τούτω Κράτει μη εξηρημένως προσωπικώς υπηρεσίας εκ καθορισμένης βάσεως ευρισκομένης εν αυτώ και το δικαίωμα ή η περιουσία εν σχέσει προς την οποίαν καταβάλλεται το εισόδημα, συνδέεται ουσιαστικώς μετά της εν λόγω μονίμου εγκαταστάσεως ή καθορισμένης βάσεως. Εν τοιαύτη περιπτώσει εφαρμόζονται αι διατάξεις του άρθρου 7 ή του άρθρου 15, κατά περίπτωσιν.

Άρθρο 24. Κεφάλαιον

Άρθρο 24. Κεφάλαιον - Κείμενο νόμου

1. Κεφάλαιον αντιπροσωπευόμενον υπό ακινήτου περιουσίας, ως αυτή ορίζεται εν άρθρω 6, ανηκούσης εις κάτοικον ενός εκ των Κρατών και ευρισκομένης εν τω ετέρω Κράτει, δύναται να φορολογείται εν τω ετέρω Κράτει.
2. Κεφάλαιον αντιπροσωπευόμενον υπό κινητής περιουσίας αποτελούσης μέρος της επαγγελματικής περιουσίας μονίμου τινός εγκαταστάσεως την οποίαν επιχείρησις ενός εκ των Κρατών διατηρεί εν τω ετέρω Κράτει, η υπό κινητής περιουσίας ανηκούσης εις καθορισμένην βάσιν την οποίαν διαθέτει κάτοικος ενός εκ των Κρατών εν τω ετέρω Κράτει δια την άσκησιν μη εξηρημένων προσωπικών υπηρεσιών, δύναται να φορολογείται εν τω ετέρω τούτω Κράτει.
3. Κεφάλαιον αντιπροσωπευόμενον υπό πλοίων ή αεροσκαφών χρησιμοποιουμένων εις διεθνείς μεταφοράς και κινητής περιουσίας ανηκούσης εις την εκμετάλλευσιν των εν λόγω πλοίων ή αεροσκαφών φορολογείται εν τω Κράτει εν τω οποίω τα κέρδη εκ της εκμεταλλεύσεως των προαναφερθέντων πλοίων ή αεροσκαφών φορολογούνται βάσει των διατάξεων της εν άρθρω 8 της παρούσης Συμβάσεως μνημονευομένης Συμφωνίας.

4. Άπαντα τα έτερα στοιχεία κεφαλαίου κατοίκου ενός εκ των Κρατών φορολογούνται μόνον εν τω Κράτει τούτω.

Άρθρο 25.

Άρθρο 25. - Κείμενο νόμου

Συμφωνείται ότι η διπλή φορολογία θα αποφεύγεται κατά τον ακόλουθον τρόπον:

A. Εις την περίπτωσιν των Κάτω Χωρών:

1. Αι Κάτω Χώραι, επιβάλλουσαι φόρον επί των κατοίκων αυτών, δύνανται να περιλαμβάνουν εις την βάση επί της οποίας ο εν λόγω φόρος επιβάλλεται τας κατηγορίας εισοδήματος και κεφαλαίου αι οποίαι, συμφώνως προς τα διατάξεις της παρούσης Συμβάσεως, δύνανται να φορολογούνται εν Ελλάδι.

2. Εν τούτοις, οσάκις κάτοκος των Κάτω Χωρών κτάται εισοδήματα ή είναι κύριος κεφαλαίου, τα οποία, βάσει των διατάξεων των άρθρων 6, 7 της παραγράφου 4 του άρθρου 10, της παραγράφου 4 του άρθρου 11, της παραγράφου 4 του άρθρου 12, των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 14, του άρθρου 15, της παραγράφου 1 του άρθρου 16, της παραγράφου 1 του άρθρου 17, του άρθρου 20, της παραγράφου 2 του άρθρου 23 και των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 24 της παρούσης Συμβάσεως, δύνανται να φορολογούνται εν Ελλάδι, περιλαμβάνονται δε εις την εν παραγράφω 1 αναφερομένην βάση, αι Κάτω Χώραι απαλλάσσουν τα τοιαύτα εισοδήματα επιτρέπουσαι μείωσιν του φόρου του επιβαλλομένου εις Κάτω Χώρας. Η τοιαύτη μείωσις υπολογίζεται συμφώνως προς τας περί αποφυγής της διπλής φορολογίας διατάξεις της Νομοθεσίας των Κάτω Χωρών.

Προς τον σκοπόν τούτον τα εν λόγω εισοδήματα θεωρούνται περιλαμβανόμενα εις το συνολικόν ποσόν των εισοδημάτων των βάσει των διατάξεων τούτων απαλλασσομένων του φόρου των Κάτω Χωρών.

3. Περαιτέρω, αι Κάτω Χώραι αναγνωρίζουν ως έκπτωσιν εκ του ούτως υπολογιζόμενου φόρου αυτών δια τα εισοδήματα τα οποία, συμφώνως προς τας διατάξεις της παραγράφου 2 (β) του άρθρου 10, της παραγράφου 2 του άρθρου 11, της παραγράφου 2 του άρθρου 12, της παραγράφου 5 του άρθρου 14, της παραγράφου 3 του άρθρου 16, του άρθρου 18 και της παραγράφου 2 του άρθρου 19 της παρούσης Συμβάσεως, δύνανται να φορολογούνται εν Ελλάδι, καθ' ο μέρος τα εν

λόγω εισοδήματα έχουν συμπεριληφθεί εις την εν παραγράφω 1 αναφερομένην βάση. Το ποσόν αυτής της εκπτώσεως ισούται προς τον καταβληθέντα εν Ελλάδι φόρον επί των εισοδημάτων αυτών, υπό την προϋπόθεσιν ότι εις την περίπτωσιν των μερισμάτων λαμβάνεται υπ' όψιν ποσόν ουχί ανώτερον του 15% του ακαθαρίστου ποσού αυτών, αλλά δεν θα υπερβαίνει το ποσόν της εκπτώσεως το οποίον θα επιτρέπετο εάν τα ούτω περιλαμβανόμενα εισοδήματα ήσαν τα μοναδικά εισοδήματα, τα οποία απαλλάσσονται από τον φόρον των Κάτω Χωρών συμφώνως προς τας περί απφουγής της διπλής φορολογίας διατάξεις του νόμου των.

4. Οσάκις, λόγω ειδικών κινήτρων παρεχομένων δια την οικονομική ανάπτυξιν της Ελλάδος, ο πράγματι επιβαλλόμενος επί τόκων προκυπτόντων εν Ελλάδι φόρος είναι κατώτερος του βάσει των διατάξεων της παραγράφου 2 του άρθρου 11 επιβαλλομένου τοιούτου, τότε, δια την εφαρμογήν των διατάξεων της προηγουμένης παραγράφου, το ποσόν του εν Ελλάδι καταβαλλομένου δια τους εν λόγω τόκους φόρου θεωρείται ίσον προς ποσοστόν 10% του ακαθαρίστου ποσού των τόκων τούτων.

5. Δια την εφαρμογήν των διατάξεων της κατά τα ανωτέρω παραγράφου 3 το ποσόν του εν Ελλάδι καταβληθέντος φόρου επί δικαιωμάτων προκυπτόντων εν Ελλάδι, επί των οποίων εφαρμόζονται αι διατάξεις της παραγράφου 2 (β) του άρθρου 12, θεωρείται ίσον προς ποσοστόν 10% του ακαθαρίστου ποσού των δικαιωμάτων τούτων.

B. Εις τηνπερίπτωσιν της Ελλάδος:

1. Η Ελλάς επιβάλλουσα φόρον επί των κατοίκων αυτής, δύναται να περιλαμβάνη εις την βάση επί της οποίας ο εν λόγω φόρος επιβάλλεται τας κατηγορίας εισοδήματος και κεφαλαίου αι οποίαι, συμφώνως προς τας διατάξεις της παρούσης Συμβάσεως, δύνανται να φορολογώνται εις τας Κάτω Χώρας.

2. Οσάκις κάτοικος Ελλάδος κτάται εισόδημα ή είναι κύριος κεφαλαίου το οποίον, συμφώνως προς τας διατάξεις της παρούσης συμβάσεως δύναται να φορολογείται εις τας Κάτω Χώρας, η Ελλάς αναγνωρίζει:

ι) ως έκπτωσιν εκ του φόρου εισοδήματος του εν λόγω κατοίκου, εν ποσόν ίσον προς τον φόρον εισοδήματος τον καταβληθέντα εις τας Κάτω Χώρας.

ιι) ως έκπτωσιν εκ του φόρου επί του κεφαλαίου του εν λόγω κατοίκου, εν ποσόν ίσον προς τον φόρον κεφαλαίου τον καταβληθέντα εις τας Κάτω Χώρας.

Εν τούτοις, η τιαύτη έκπτωσις εις αμφοτέρας τας περιπτώσεις δεν υπερβαίνει το τμήμα του φόρου εισοδήματος ή του φόρου κεφαλαίου, υπολογιζομένου προ της διδομένης εκπτώσεως, το οποίον αναλογεί, κατά περίπτωσιν, εις το εισόδημα ή το κεφάλαιον το οποίον δύναται να φορολογείται εις τας Κάτω Χώρας.

Άρθρο 26. Μη διακριτική μεταχείρισις

Άρθρο 26. Μη διακριτική μεταχείρισις - Κείμενο νόμου

1. Οι υπήκοοι ενός εκ των Κρατών δεν υπόκεινται εν τω ετέρω Κράτει εις οιανδήποτε φορολογίαν ή οιανδήποτε σχετικήν επιβάρυνσιν διάφορον ή επαχθεστέραν της φορολογίας και των σχετικών επιβαρύνσεων εις τας οποίας υπόκεινται ή δύνανται να υπαχθούν οι υπήκοοι του ετέρου τούτου Κράτους υπό τας αυτάς συνθήκας. Ανεξαρτήτως των διατάξεων του άρθρου 1, η διάταξις αυτή εφαρμόζεται ωσαύτως επί προσώπων τα οποία δεν είναι κάτοικοι ενός ή αμφοτέρων των Κρατών.

2. Ο όρος «υπήκοοι» σημαίνει:

α) πάντα τα φυσικά πρόσωπα τα κτώμενα τηνιθαγένεια ενός εκ των Κρατών·

β) πάντα τα νομικά πρόσωπα, τας προσωπικάς εταιρίας και ενώσεις, τα οποία αποκτούν το νομικόν αυτών καθεστώς ως τοιαύτα, βάσει της εις εν εκ των Κρατών ισχύουσας Νομοθεσίας.

3. Η φορολογία μονίμου τινός εγκαταστάσεως την οποίαν επιχείρησις ενός εκ των Κρατών δέον να μη τυγχάνη ολιγώτερον ευνοϊκή εν τω ετέρω τούτω Κράτει της φορολογίας της επιβαλλομένης επί επιχειρήσεων του ετέρου τούτου Κράτους ασχολουμένων με την αυτήν δραστηριότητα. Η παρούσα διάταξις δεν δύναται να ερμηνευθεί ως υποχρεούσα εν εκ των Κρατών να χορηγή εις κατοίκους του ετέρου Κράτους οιασδήποτε προσωπικάς εκπτώσεις, απαλλαγάς και μειώσεις φορολογικής φύσεως λόγω προσωπικής καταστάσεως ή οικογενειακών υποχρεώσεων, τας οποίας χορηγεί εις τους κατοίκους αυτού

4. Υπό την επιφύλαξιν της εφαρμογής των διατάξεων της παραγράφου 1 του άρθρου 9, της παραγράφου 6 του άρθρου 11 ή της παραγράφου 6 του άρθρου 12, τόκοι, δικαιώματα και άλλαι πληρωμαί καταβαλλόμεναι υπό επιχειρήσεώς τινός ενός εκ των Κρατών εις κάτοικον του ετέρου Κράτους αναγνωρίζονται, δια τον υπολογισμόν των φορολογητέων κερδών της εν λόγω επιχειρήσεως, ως έκπτωσις υπό τους αυτούς όρους ως εάν είχαν καταβληθή εις κάτοικον του πρώτου μνημονευθέντος Κράτους. Παρομοίως, οιαδήποτε χρέη επιχειρήσεως τινος ενός εκ των Κρατών προς κάτοικον του ετέρου Κράτους αναγνωρίζονται δια τον υπολογισμόν του φορολογητέου κεφαλαίου της εν λόγω επιχειρήσεως, ως έκπτωσις υπό τους αυτούς όρους, ως εάν είχαν συναφθεί μετά κατοίκου του πρώτου μνημονευθέντος Κράτους.

5. Επιχειρήσεις ενός εκ των Κρατών, των οποίων το κεφάλαιον εν όλω ή εν μέρει ανήκει ή ελέγχεται, αμέσως ή εμμέσως, υφ' ενός ή περισσοτέρων κατοίκων του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους, δεν υποβάλλονται εις το πρώτον μνημονευθέν Κράτος εις οιανδήποτε φορολογίαν ή οιανδήποτε σχετικήν επιβάρυνσιν διάφορον ή επαχθεστέραν της φορολογίας και των σχετικών επιβαρύνσεων εις τας οποίας υποβάλλονται ή δύνανται να υποβληθούν έτεροι παρόμοιοι επιχειρήσεις του πρώτου μνημονευθέντος Κράτους.

6. Αι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται, ανεξαρτήτως των διατάξεων του άρθρου 2, επί φόρων παντός είδους και μορφής.

Άρθρο 27. Διαδικασία αμοιβαίου διακανονισμού

Άρθρο 27. Διαδικασία αμοιβαίου διακανονισμού - Κείμενο νόμου

1. Οσάκις εν πρόσωπον θεωρεί ότι αι ενέργειαι ενός ή και αμφοτέρων των Κρατών έχουν ή θα έχουν δι' αυτόν ως αποτέλεσμα την επιβολήν φόρου μη συμφώνου προς την παρούσαν Σύμβασιν, δύναται, ανεξαρτήτως των μέσων θεραπείας των προβλεπομένων υπό της εθνικής νομοθεσίας των εν λόγω Κρατών, να θέση την περίπτωσίν του υπ' όψιν της Αρμοδίας Αρχής του Κράτους του οποίου είναι κάτοικος ή, εάν η περίπτωσις του εμπίτη εις τας διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 26, εις την τοιαύτην του Κράτους του οποίου τυγχάνει υπήκοος. Η περίπτωσις αύτη δέον να τεθή υπ' όψιν εντός τριών ετών από της κοινοποιήσεως το πρώτον της πράξεως καταλογισμού φόρου μη συμφώνου προς τα διατάξεις της Συμβάσεως.

2. Η Αρμοδία Αρχή θα προσπαθήση, εάν η ένστασις θεωρείται βάσιμος και η ίδια δεν δύναται να δώσει ικανοποιητικήν λύσιν, να επιλύση την διαφοράν δι' αμοιβαίας συμφωνίας μετά της Αρμοδίας Αρχής του ετέρου Κράτους, προς τον σκοπόν της αποφυγής της φορολογίας η οποία δεν είναι σύμφωνος προς την Σύμβασιν. Οιανδήποτε επιτευχθείσα συμφωνία εφαρμόζεται ανεξαρτήτως των προθεσμιών των προβλεπομένων υπό των εθνικών νομοθεσιών των Κρατών.

3. Αι Αρμόδιαι Αρχαί των Κρατών θα προσπαθήσουν να επιλύσουν δι' αμοιβαίας συμφωνίας οιασδήποτε δυσχερείας ή αμφιβολίας ανακυπτούσας εκ της ερμηνείας ή της εφαρμογής της Συμβάσεως. Δύνανται ωσαύτως να συμβουλευόνται αλλήλας δια την αποφυγήν της διπλής φορολογίας εις περιπτώσεις μη προβλεπομένας υπό της Συμβάσεως.

4. Αι Αρμόδιαι Αρχαί των Κρατών δύναται να επικοινωνούν μεταξύ των απ' ευθείας προς τον σκοπόν επιτεύξεως συμφωνίας υπό την έννοια των προηγουμένων παραγράφων. Εάν κρίνηται σκόπιμον να λάβει χώραν προσφορική ανταλλαγή γνώμων δια την επίτευξιν συμφωνίας ή ανταλλαγή αύτη δύναται να πραγματοποιηθή μέσω επιτροπής αποτελουμένης εξ αντιπροσώπων των Αρμοδίων Αρχών των Κρατών.

Άρθρο 28. Ανταλλαγή πληροφοριών

Άρθρο 28. Ανταλλαγή πληροφοριών - Κείμενο νόμου

1. Αι Αρμόδια Αρχαί των Κρατών ανταλλάσσουν πληροφορίας αναγκαίας δια τη εφαρμογή των διατάξεων της παρούσης Συμβάσεως ή των εσωτερικών νομοθεσιών των Κρατών εν σχέσει προς τους υπό της παρούσης Συμβάσεως καλυπτομένους φόρους καθ' ην έκτασιν η δια της εσωτερικής νομοθεσίας επιβαλλομένη φορολογία δεν είναι αντίθετος προς την παρούσαν Σύμβασιν. Η ανταλλαγή πληροφοριών δεν περιορίζεται υπό των υπό του άρθρου 1 οριζομένων. Οιαδήποτε πληροφορία ληφθείσα υφ' ενός εκ των Κρατών θεωρείται ως απόρρητος κατά τον αυτόν τρόπον ως η πληροφορία η αποκτωμένη βάσει της εσωτερικής νομοθεσίας του Κράτους τούτου και κοινοποιείται μόνον εις πρόσωπα ή Αρχάς (συμπεριλαμβανομένων των δικαστηρίων και των διοικητικών οργάνων) επιφορτισμένας με την βεβαίωσιν, είσπραξιν, επιβολήν ή δίωξιν όσον αφορά τους φόρους τους αποτελούντας το αντικείμενον της Συμβάσεως, ή τον προσδιορισμόν των ενστάσεων εν σχέσει προς τους φόρους τούτους. Τοιαύτα πρόσωπα ή Αρχαί χρησιμοποιούν τας πληροφορίας μόνον δια τους εν λόγω σκοπούς. Δύνανται δε να αποκαλύπτουν τας πληροφορίας εις την επ' ακροατηρίω συζήτησιν ή εις τας δικαστικάς αποφάσεις.

2. Εις ουδεμίαν περίπτωσιν αι διατάξεις της παραγράφου 1 ερμηνεύονται ως επιβάλλουσαι εις εν εκ των Κρατώντης υποχρέωσιν:

α) να λαμβάνη διοικητικά μέτρα αντίθετα προς την νομοθεσίαν και την διοικητικήν πρακτικήν αυτού ή του ετέρου Κράτους·

β) να παρέχη πληροφορίας αι οποίαι δεν δύνανται να αποκτηθούν βάσει της υφισταμένης νομοθεσίας ή κατά την ομαλήν διοικητικήν λειτουργίαν αυτού ή του ετέρου Κράτους·

γ) να παρέχη πληροφορίας αι οποίαι θα απεκάλυπτον οιονδήποτε συναλλακτικόν, επιχειρηματικόν, βιομηχανικόν, εμπορικόν ή επαγγελματικόν απόρρητον ή παραγωγικήν διαδικασίαν ή πληροφορίαν, ή αποκάλυψιν των οποίων θα ήτο αντίθετος προς το δημόσιον συμφέρον (ORUDE-PUBLIC).

Άρθρο 29. Διπλωματικοί αντιπρόσωποι και προξενικοί υπάλληλοι

Άρθρο 29. Διπλωματικοί αντιπρόσωποι και προξενικοί υπάλληλοι - Κείμενο νόμου

Ουδέν εις την παρούσαν Σύμβασιν θέλει επιδράσει επί των φορολογικών προνομίων των διπλωματικών αντιπροσώπων ή προξενικών υπαλλήλων τα οποία προβλέπονται υπό των γενικών κανόνων του διεθνούς δικαίου ή υπό διατάξεων ειδικών συμφωνιών.

Άρθρο 30. Εδάφη εις τα οποία επεκτείνεται η Σύμβασις

Άρθρο 30. Εδάφη εις τα οποία επεκτείνεται η Σύμβασις - Κείμενο νόμου

1. Η παρούσα Σύμβασις δύναται να επεκτείνεται ως έχει ή μετά των αναγκαίων τροποποιήσεων εις τας Ολλανδικάς Αντίλλας, εις ην περίπτωσιν η Χώρα αυτή επιβάλλει φόρους ουσιωδώς παρομοίας φύσεως προς εκείνους επί των οποίων η παρούσα Σύμβασις εφαρμόζεται. Οιαδήποτε τοιαύτη επέκτασις ισχύει από της ημερομηνίας και υπόκειται εις τροποποιήσεις και όρους, περιλαμβανομένων των όρων λήξεως, ως δύνανται να καθορίζονται και να συμφωνούνται δια διακοινώσεων ανταλλασσομένων μέσω διπλωματικής οδού.

2. Εκτός εάν άλλως συμφωνείται, η λήξις της Συμβάσεως δεν επιφέρει ωσαύτως λήξιν οιασδήποτε επεκτάσεως της Συμβάσεως εις τα Αντίλλας των Κάτω Χωρών.

Άρθρο 31. Θέσεις εν ισχύι

Άρθρο 31. Θέσεις εν ισχύι - Κείμενο νόμου

1. Αι Συμβαλλόμεναι Κυβερνήσεις γνωστοποιούν προς αλλήλας εγγράφως την πλήρωσιν των εις εκάστην Χώραν απαιτουμένων συνταγματικών διαδικασιών δια την

θέσιν εν ισχύι της παρούσης Συμβάσεως.

2. Η Σύμβασις τίθεται εν ισχύι κατά την ημερομηνίαν λήψεως της τελευταίας εκ των εν παραγράφω αναφερομένων γνωστοποιήσεων και αι διατάξεις αυτής έχουν εφαρμογήν δι οιαδήποτε οικονομικά έτη ή περιόδους αρχομένας κατά ή μετά την πρώτην ημέραν του Ιανουαρίου του έτους 1981.

Αρθρο 32. Λήξις

Αρθρο 32. Λήξις - Κείμενο νόμου

Η παρούσα Σύμβασις παραμένει εν ισχύι μέχρις ότου καταγγελθεί, υπό μιας των Συμβαλλομένων Κυβερνήσεων. Εκατέρα των Κυβερνήσεων δύναται να καταγγείλη την Σύμβασιν δια της διπλωματικής οδού, κατόπιν επιδόσεως ειδοποιήσεως περί λήξεως τουλάχιστον εξ μήνας προ του τέλους οιουδήποτε ημερολογιακού έτους μετά το έτος 1986. Εν τοιαύτη περιπτώσει, η σύμβασις παύει ισχύουσα δια τα οικονομικά έτη ή περιόδους τας αρχομένας κατά ή μετά την πρώτην Ιανουαρίου του ημερολογιακού έτους του ακολουθούντος το έτος εντός του οποίου έχει επιδοθη η ειδοποίησις λήξεως.

ΕΙΣ ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΣΙΝ ΤΩΝ ΑΝΩΤΕΡΩ, οι υπογράφοντες, νομίμως εξουσιοδοτηθέντος προς τούτο, υπέγραψαν την παρούσαν Σύμβασιν.

Εγένετο εν Αθήναις σήμερον, την 16ην Ιουλίου 1981 εις δύο πρωτότυπα, έκαστον εις την Ελληνική, Ολλανδικήν και Αγγλικήν γλώσσαν, των τριών κειμένων όντων εξ ίσου αυθεντικών. Εν περιπτώσει δε ερμηνευτικής διαφοράς μεταξύ του Ελληνικού και του Ολλανδικού κειμένου, υπερισχύει το Αγγλικόν

Αρθρο 32. AGREEMENT

Αρθρο 32. AGREEMENT - Κείμενο νόμου

AGREEMENT BETWEEN

THE GOVERNMENT OF THE HELLENIC REPUBLIC AND THE GOVERNMENT OF THE KINGDOM OF THE NETHERLANDS FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION AND THE PREVENTION OF FISCAL EVASION WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME AND ON CAPITAL.

The Government of the Kingdom of the Netherlands and the Government of the Hellenic Republic.

Desiring to conclude a convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and capital,

Have agreed as follows:

CHAPTER 1 Scope of the Convention

Article 1 Personal scope

This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the States.

Article 2 Taxes covered

1. This Convention shall apply to taxes on income and on capital imposed on behalf of each of the States or of its political subdivisions or local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.
2. There shall be regarded as taxes on income and on capital all taxes imposed on total income, on total capital, or on elements of income or of capital, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, taxes on the total amounts of wages or salaries paid by enterprises, as well as taxes on capital appreciation.
3. The existing taxes to which the Convention shall apply are in particular:
 - a) in the case of the Netherlands:
 - de inkomstenbelasting (income tax),
 - de loonbelasting (wages tax),
 - de vennootschapsbelasting (company tax),
 - de dividendbelasting (dividend tax),
 - de vermogensbelasting (capital tax), (hereinafter referred to as "Netherlands tax");
 - b) in the case of Greece:
 - the income and capital tax on natural persons,
 - the income and capital tax on legal entities,
 - the contribution for Agricultural Insurance and all other taxes on income, additional

or other contributions, which are chargeable in the territory of the Hellenic Republic, (hereinafter referred to as "Greek tax").

4. The Convention shall also apply to any identical or substantially similar taxes which are subsequently imposed in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the States shall notify to each other any substantial changes which have been made in their respective taxation laws.

CHAPTER II Definitions

Article 3 General definitions

1. In this Convention, unless the context otherwise requires:

a) the term "State" means the Netherlands or Greece, as the context requires; the term "States" means the Netherlands and Greece;

b) the term "the Netherlands" comprises the part of the Kingdom of the Netherlands that is situated in Europe and the part of the seabed and its sub-soil under the North Sea, over which the Kingdom of the Netherlands has sovereign rights in accordance with international law;

c) the term "Greece" comprises of the territories of the Hellenic Republic and the part of the seabed and its sub-soil under the Mediterranean Sea, over which the Hellenic Republic has sovereign rights accordance with international law;

d) the term "person" comprises and individual, a company and any other body of persons;

e) the term "company" means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;

f) the terms "enterprise of one of the States" and "enterprise of the other State" mean respectively an enterprise carried on by resident of one of the States and an enterprise carried on by a resident of the other State;

g) the term "competent authority" means:

(i) in the Netherlands the Minister of Finance or his duly authorized representative.

(ii) in Greece the Minister of Finance or his duly authorized representative.

2. As regards the application of the Convention by either of the States any term not otherwise defined shall, unless the context otherwise requires, have the meaning which it has under the laws of that State relating to the taxes which are the subject of this Convention.

Article 4

Fiscal domicile

1. For the purposes of this Convention, the term "resident of one of the States" means any person who, under the law of that State, is liable to taxation therein by reason of his domicile, residence, place of management or any other criterion of a similar nature. But this term does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State or capital situated therein.
2. For the purposes of this Convention an individual, who is a member of a diplomatic or consular mission of one of the States in the other State or in a third State and who is a national of the sending State, shall be deemed to be a resident of the sending State.
3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both States, then his case shall be determined in accordance with the following rules:
 - a) he shall be deemed to be a resident of the State in which he has a permanent home available to him. If he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be resident of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);
 - b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident of the State in which he has an habitual abode;
 - c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident of the State of which he is a national;
 - d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the States shall settle the question by mutual agreement.
4. Where by reason of the provisions of paragraph 1 a person other than an individual is a resident of both States, then it shall be deemed to be a resident of the State in which its place of effective management is situated.

Article 5

Permanent establishment

1. For the purposes of this Convention, the term "permanent establishment" means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.
2. The term "permanent establishment" shall include especially:
 - a) a place of management;
 - b) a branch;
 - c) an office;
 - d) a factory;
 - e) a workshop; and
 - f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural

resources.

3. A building site or construction or installation project constitutes a permanent establishment only if it last more than nine months.

4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term "permanent establishment" shall be deemed not to include:

a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;

b) the maintenance of a stock of goods of merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;

c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;

d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;

e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;

f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in subparagraphs a) to e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where person -other than an agent of an independent status to who paragraph 6 applies - is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in one of the States an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

6. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in one of the States merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business.

7. The fact that a company which is a resident of one of the States controls or is controlled by a company which is a resident of the other State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

CHAPTER III

Taxation of income

Article 6

Income from immovable property

1. Income derived by a resident of one of the States from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other State may be taxed in that other State.
2. The term "immovable property" shall have the meaning which it has under the law of the State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources; ships, boats and aircraft shall not be regarded as immovable property.
3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.
4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7

Business profits

1. The profits of an enterprise of one of the States shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.
2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of one of the States carries on business in the other State through a permanent establishment situated therein, there shall in each State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the same enterprise of which it is a permanent establishment.
3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.
4. Insofar as it has been customary in one of the States to determine the profits to be

attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude that State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary; the method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.

5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

6. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

7. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8

Shipping and air transport

1. The provisions of paragraph 1 to 6 of Article 7 shall not affect the application of the provisions of the Agreement between the Kingdom of the Netherlands and Greece, signed at Athens the 26th of July, 1951, for reciprocal exemption from taxes on income with respect to certain profits derived from international shipping and air transport enterprises.

2. The provisions of the Agreement mentioned in paragraph 1 of this Article shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9

Associated enterprises

1. Where

a) an enterprise of one of the States participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other State, or

b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of one of the States and an enterprise of the other State, and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where one of the States includes in the profits of an enterprise of that State - and

taxes accordingly - profits on which an enterprise of the other State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Convention and the competent authorities of the States shall if necessary consult each other.

Article 10 Dividends

1. Dividends paid by a company which is a resident of one of the States to a resident of the other State may be taxed in that other State.

2. However, such dividends may also be taxed in the State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the dividends the tax so charged shall not exceed:

a) with respect to dividends paid by a company which is a resident of the Netherlands to a resident of Greece:

(i) 5 percent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company (other than a partnership) which holds directly at least 25 percent of the capital of the company paying the dividends;

(ii) 15 percent of the gross amount of the dividends in all other cases;

b) with respect to dividends paid by a company which is a resident of Greece to a resident of the Netherlands: 35 percent of the gross amount of the dividends. The competent authorities of the States shall by mutual agreement settle the mode of application of these limitations. This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

3. The term "dividends" as used in this Article means income from shares, "jouissance" shares or "jouissance" rights, mining shares, founders' shares or other rights participating in profits, as well as income from debt-claims participating in profits, and income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the state of which the company making the distribution is a resident.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of one of the States, carries on business in the other State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 15, as the case may be, shall apply.

5. Where a company which is resident of one of the States derives profits or income from the other State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

Article 11

Interest

1. Interest arising in one of the States and paid to a resident of the other State may be taxed in that other State.

2. However, such interest may also be taxed in the State in which it arises and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the interest the tax so charged shall not exceed 10 percent of the gross amount of the interest, provided that where such interest is paid to a bank or a financial institution the tax so charged shall not exceed 8 percent of the gross amount of the interest. The competent authorities of the States shall by mutual agreement settle the mode of application of these limitations.

3. The term "interest" as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage but not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purpose of this Article.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of one of the States, carries on business in the other State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 15, as the case may be, shall apply.

5. Interest shall be deemed to arise in one of the States when the payer is that State itself, a political subdivision, a local authority or a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of one of the States or not, has in one of the States a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which is paid, exceeds the amount which would

have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 12 Royalties

1. Royalties arising in one of the States and paid to a resident of the other State may be taxed in that other State.
2. However, such royalties may also be taxed in the State in which they arise and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the royalties the tax so charged shall not exceed:
 - a) 5 percent of the gross amount of the royalties, if the royalties consist of payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work including cinematograph films;
 - b) 7 percent of the gross amount of all other royalties. The competent authorities of the States shall by mutual agreement settle the mode of application of these limitations.
3. The term "royalties" as used in this Article means payments of any kind received as a consideration of the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work including cinematograph films, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for the use of, or the right to use, industrial, commercial, or scientific equipment, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.
4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of one of the States, carries on business in the other State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 15, as the case may be, shall apply.
5. Royalties shall be deemed to arise in one of the States when the payer is that State itself, a political subdivision, a local authority or a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of one of the States or not, has in one of the States a permanent establishment or a fixed base in connection with which the liability to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.
6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial

owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each State, due regard being had and to the other provisions of this Convention.

Article 13

Limitation of Article 10, 11 and 12

International organisations, organs and officials thereof and members of a diplomatic or consular mission of a third State, being present in one of the States, are not entitled, in the other State, to the reductions from tax provided for in Articles 10, 11 and 12 in respect of the items of income dealt with in these Articles and arising in that other State, if such items of income are not subject to a tax on income in the first-mentioned State.

Article 14

Capital gains

1. Gains derived by a resident of one of the States from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other State may be taxed in that other State.
2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of one of the States has in the other State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of one of the States in the other State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such a fixed base, may be taxed in that other State.
3. Gains from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic and movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft are taxable in the State in which the profits from the operation of such ships or aircraft are taxable according to the provisions of the Agreement mentioned in Article 8 of this Convention.
4. Gains from the alienation of any property other than that referred to in paragraphs 1, 2 and 3, shall be taxable only in the State of which the alienator is a resident.
5. The provisions of paragraph 4 shall not affect the right of each of the States to levy according to its own law a tax on gains from the alienation of shares or "jouissance" rights in a company, the capital of which is wholly or partly divided into shares and which is a resident of that State, derived by an individual who is resident of the other State and has been resident of the first-mentioned State in the course of the last five years preceding the alienation of the shares or "jouissance" rights.

Article 15

Independent personal services

1. Income derived by a resident of one of the States in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State unless he has a fixed base regularly available to him in the other State for the purpose of performing his activities. If he has such a fixed base, the income may be taxed in the other State but only so much of it as attributable to that fixed base.

2. The term "professional services" includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

Article 16

Dependent personal services

1. Subject to the provisions of Articles 17, 19, 20 and 21, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of one of the States in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of one of the States in respect of an employment exercised in the other State shall be taxable in the first-mentioned State if:

a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in the fiscal year concerned, and

b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State, and

c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic, may be taxed in the State in which the profits from the operation of the ship or aircraft are taxable according to the provisions of the Agreement mentioned in Article 8 of this Convention.

Article 17

Directors' fees

1. Directors' fees and similar payments derived by a resident of the Netherlands in his capacity as a member of the board of directors of a company which is a resident of Greece may be taxed in Greece.

2. Remuneration and other payments derived by a resident of Greece in his capacity as a "bestuurder" or a "commissaris" of a company which is a resident of the Netherlands may be taxed in the Netherlands.

Article 18

Artistes and Athletes

1. Notwithstanding the provisions of Articles 15 and 16, income derived by a resident of one of the States as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as an athlete, from his personal activities as such exercised in the other State, may be taxed in that other State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or an athlete in his capacity as such accrues not to the entertainer or athlete himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Article 7, 15 and 16, be taxed in the State in which the activities of the entertainer or athlete are exercised.

Article 19

Pensions

1. Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 20, pensions and other similar remuneration paid to a resident of one of the States in consideration of past employment shall be taxable only in that State.

2. However, where such remuneration is not of a periodical nature and it is paid in consideration of past employment in the other State, it may be taxed in that other State.

Article 20

Government service

1. a) Remuneration, other than a pension, paid by one of the States or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority may be taxed in that State.

b) However, such remuneration shall be taxable only in the other State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who:

(i) is a national of that State, or

(ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.

2. a) Any pension paid by, or out of funds created by, one of the States or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority may be taxed in that State.

b) However, such pension shall be taxable only in the other State if the individual is a resident of, and a national of, that State.

3. The provisions of Articles 16, 17 and 19 shall apply to remuneration and pensions in respect of services rendered in connection with a business carried on by one of the States or a political subdivision or a local authority thereof.

Article 21

Professors and teachers

Payments which a professor or teacher who is a resident of one of the States and who is present in the other State for the purpose of teaching for a maximum period of two years in a university, college or other establishment for higher education in that other State, receives for such teaching, shall be taxable only in the first-mentioned State.

Article 22

Students

Payments which a student or business apprentice who is or was immediately before visiting one of the States a resident of the other State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that State, provided that such payments arise from sources outside that State.

Article 23

Other income

1. Items of income of a resident of one of the States, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Convention shall be taxable only in that State.

2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient of such income, being a resident of one of the States, carries on business in the other State through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 15, as the case may be, shall apply.

CHAPTER IV

Taxation of capital

Article 24

Capital

1. Capital represented by immovable property referred to in Article 6, owned by a resident of one of the States and situated in the other State, may be taxed in that other State.

2. Capital represented by movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of one of the States has in the other State or by movable property pertaining to a fixed base available to a resident of one of the States in the other State for the purpose of performing independent personal services, may be taxed in that other State.

3. Capital represented by ships or aircraft operated in international traffic and movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft are taxable in the State in which the profits from the operation of such ships or aircraft are taxable according to the provisions of the Agreement mentioned in Article 8 of this Convention.

4. All other elements of capital of a resident of one of the States shall be taxable only in that State.

CHAPTER V

Elimination of double taxation

Article 25

Elimination of double taxation

It is agreed that double taxation shall be avoided in the following manner:

A. In the case of the Netherlands:

1. The Netherlands, when imposing tax on its residents, may include in the basis upon which such taxes are imposed the items of income or capital which, according to the provisions of this Convention, may be taxed in Greece.

2. However, where a resident of the Netherlands derives items of income or owns capital which according to Article 6, Article 7, paragraph 4 of Article 10, paragraph 4 of Article 11, paragraph 4 of Article 12, paragraphs 1 and 2 of Article 14, Article 15, paragraph 1 of Article 16, paragraph 1 of Article 17, Article 20, paragraph 2 of Article 23 and paragraphs 1 and 2 of Article 24 of this Convention may be taxed in Greece and are included in the basis referred to in paragraph 1, the Netherlands shall exempt such items by allowing a reduction of its tax. This reduction shall be computed in conformity with the provisions of Netherlands law for the avoidance of double taxation. For that purpose the said items of income shall be deemed to be included in the total amount of the items of income which are exempt from Netherlands tax under those provisions.

3. Further, the Netherlands shall allow a deduction from the Netherlands tax so computed for the items of income which according to paragraph 2(b) of Article 10, paragraph 2 of Article 11, paragraph 2 of Article 12, paragraph 5 of Article 14, paragraph 3 of Article 16, Article 18 and paragraph 2 of Article 19 of this Convention may be taxed in Greece to the extent that these items are included in the basis referred to in paragraph 1. The amount of this deduction shall be equal to the tax paid in Greece on these items of income, provided that in the case of dividends not more than

15 percent of the gross amount thereof is taken into account, but shall not exceed the amount of the reduction which would be allowed if the items of income so included were the sole items of income which are exempt from the Netherlands tax under the provisions of Netherlands law for the avoidance of double taxation.

4. Where, by reason of special incentive measures designed to promote economic development in Greece, the Greek tax actually levied on interest arising in Greece is lower than the tax Greece may levy according to paragraph 2 of Article 11, then, for the purposes of the preceding paragraph, the tax paid in Greece on such interest shall be deemed to be 10 percent of the gross amount thereof.

5. For the purposes of paragraph 3 above the tax paid in Greece on royalties arising in Greece, to which sub-paragraph 6 of paragraph 2 of Article 12 applies, shall be deemed to be 10 percent of the gross amount thereof.

B. In the case of Greece:

1. Greece, when imposing tax on its residents, may include in the basis upon which such taxes are imposed the items of income or capital which, according to the provisions of this Convention, may be taxed in the Netherlands.

2. Where a resident of Greece derives income or owns capital which, in accordance with provisions of this Convention, may be taxed in the Netherlands, Greece shall allow:

(i) as a deduction from the tax on income of that resident, an amount equal to the tax on income paid in the Netherlands;

(ii) as a deduction from the tax on capital of that resident, an amount equal to the tax paid in the Netherlands.

Such deduction in either case shall not, however, exceed that part of the tax on income or on capital, as computed before the deduction is given, which is attributable, as the case may be, to the income or the capital which may be taxed in the Netherlands.

CHAPTER VI

Special provisions

Article 26

Non-discrimination

1. Nationals of one of the States shall not be subjected in the other State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1, also apply to persons who are not residents of one or both of the States.

2. The term "nationals" means:

a) all individuals possessing the nationality of one of the States;

b) all legal persons, partnerships and associations deriving their status as such from the laws in force in one of the States.

3. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of one of the States has in the other State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. The provision shall not be construed as obliging one of the States to grant to residents of the other State any personal allowances, reliefs and reductions of taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.

4. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraph 6 of Article 11, or paragraph 6 of Article 12, apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of one of the States to a resident of the other State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State. Similarly, any debts of an enterprise of one of the States to a resident of the other State shall, for the purpose of determining the taxable capital of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been contracted to a resident of the first-mentioned State.

5. Enterprises of one of the States, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.

6. The provisions of this Article shall, notwithstanding the provisions of Article 2, apply to taxes of every kind and description.

Article 27

Mutual agreement procedure

1. Where a person considers that the actions of one or both of the States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 26, to that of the State of which he is a national. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Convention.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other State, with a view of the avoidance of taxation which is not in accordance with the Convention. Any

agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the States.

3. The competent authorities of the States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Convention. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Convention.

4. The competent authorities of the States may communicate with each other directly for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs. When it seems advisable in order to reach agreement to have an oral exchange of opinions, such exchange may take place through a Commission consisting of representatives of the competent authorities of the States.

Article 28

Exchange of information

1. The competent authorities of the States shall exchange with information as is necessary for carrying out the provisions of this Convention or of the domestic laws of the States concerning taxes covered by the Convention insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Convention. The exchange of information is not restricted by Article 1. Any information received by one of the States shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) involved in the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes covered by the Convention. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

2. In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to impose on one of the States the obligation:

a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other State;

b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other State;

c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).

Article 29

Diplomatic agents and consular officers

Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of diplomatic agents or consular officers under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 30

Territorial extension

1. This Convention may be extended, either in its entirety or with necessary modifications, to the Netherlands Antilles, if that country imposes taxes substantially similar in character to those to which this Convention applies. Any such extension shall take effect from such date and subject to such modifications and conditions, including conditions as to termination, as may be specified and agreed in notes to be exchanged through diplomatic channels.
2. Unless otherwise agreed the termination of the Convention shall not also terminate any extension of the Convention to the Netherlands Antilles.

CHAPTER VII

Final provisions

Article 31

Entry into force

1. The Contracting Governments shall notify each other in writing that the formalities constitutionally required in their respective countries for the entry into force of this Convention have been complied with.
2. The Convention shall enter into force on the date of receipt of the later of the notifications referred to in paragraph 1 and its provisions shall have effect for taxable years and periods beginning on or after the first day of January of 1981.

Article 32

Termination

This Convention shall remain in force until terminated by one of the Contracting Governments. Either Government may terminate the Convention, through diplomatic channels, by giving notice of termination at least six months before the end of any calendar year after the year 1981. In such event the Convention shall cease to have effect for taxable years and periods beginning on or after the first day of January of the calendar year following the year in which the notice of termination has been given.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, duly authorised thereto, have signed this Convention.

DONE at Athens, this day of 16 July 1981, in two originals, each in the Netherlands, Greek and English languages, the three texts being equally authentic. In case there is any divergence of interpretation between the Netherlands and Greek texts, the English text shall prevail.

For the Government of the Kingdom of the Netherlands
For the Government of the Hellenic Republic

PROTOCOL

At the moment of signing the Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital, this day concluded between the Kingdom of the Netherlands and the Hellenic Republic, the undersigned have agreed that the following provisions shall form an integral part of the Convention.

I. Ad Article 10

It is agreed that since the difference between the provisions of sub-paragraph a) and those of sub paragraph b) of paragraph 2 of Article 10 is based on the fact that according to the Greek income tax on legal entities as in force at the date of signature of the Convention dividends paid by a company which is a resident of Greece are deductible in the computation of the profits of the company paying the dividends, the two Governments will undertake the review of the said provisions in order to adapt subparagraph b) to sub-paragraph a) when the basis of such difference no longer exists.

II. Ad Articles 10, 11 and 12

Applications for the restitution of tax levied contrary to the provisions of Articles 10, 11 and 12 have to be lodged with the competent authority of the State having levied the tax within a period of three years after the expiration of the calendar year in which the tax has been levied.

III. Ad Article 17

It is understood that "bestuurder" or "commissaris" of a Netherlands company means persons, who are nominated as such by the general meeting of shareholders or by any other competent body of such company and are charged with the general management of the company and the supervision thereof, respectively.

IV. Ad Article 25

After a period of 10 years following the entry into force of the Convention the competent authorities shall consult each other in order to determine whether it is opportune to amend the provisions of Article 25, part A, paragraphs 4 and 5 of the Convention.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, duly authorised thereto, have signed this Protocol.

DONE at Athens, this day of 16 July 1981, in two originals, each in the Netherlands, Greek and English languages, the three texts being equally authentic. In case there is any divergence of interpretation between the Netherlands and Greek texts, the English text shall prevail.

For the Government of the Hellenic Republic For the Government of the Kingdom of

the Netherlands

For the Government of For the Government of the the Hellenic Republic Kingdom of
the Netherlands

PROTOCOL AMENDING THE CONVENTION BETWEEN THE HELLENIC
REPUBLIC AND THE KINGDOM OF THE NETHERLANDS FOR THE
AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION AND THE PREVENTION OF FISCAL
EVASION WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME AND ON CAPITAL, WITH
PROTOCOL, SIGNED AT ATHENS ON 16 JULY 1981

The Hellenic Republic and the Kingdom of the Netherlands;

Desiring to conclude a Protocol to amend the Convention between the Hellenic
Republic and the Kingdom of the Netherlands for the avoidance of double taxation
and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital,
with Protocol, signed at Athens on 16 July 1981 (hereinafter referred to as “the
Convention”);

Have agreed as follows: ARTICLE I

Paragraphs 4 and 5 of part A of Article 25 of the Convention shall be deleted.

ARTICLE II

Article IV of the Protocol to the Convention shall be deleted.

ARTICLE III

1. This Protocol shall enter into force on 1 July 2006 and shall thereupon have effect
to amounts of interest or royalties, as the case may be, paid or credited on or after 1
July 2006.

2. This Protocol shall cease to have effect at such time as the Convention ceases to
have effect in accordance with Article 32 of the Convention.

IN WITNESS whereof the undersigned, duly authorised thereto, have signed this
Protocol.

DONE at Athens this 18th January day of 2006, in two originals, each in the Greek,
Netherlands, and English language, the three texts being equally authentic. In case
there is any divergence of interpretation between the Greek and Netherlands text, the
English text shall prevail.

For the Hellenic Republic

For the Kingdom of the Netherlands

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ

Κατά τον χρόνο υπογραφής της Συμβάσεως δια την αποφυγήν της διπλής φορολογίας και την αποτροπήν της φοροδιαφυγής εν σχέσει προς τους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου, συνομολογηθείσης σήμερον μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Βασιλείου των Κάτω Χωρών, οι υπογεγραμμένοι συνεφώνησαν όπως αι κάτωθι διατάξεις αποτελέσουν αναπόσπαστον τμήμα της Συμβάσεως.

Εις το Άρθρον 10

Επειδή η διαφορά μεταξύ των διατάξεων της περιπτώσεως (α) και εκείνων της περιπτώσεως (β) της παραγράφου 2 του άρθρου 10 έχει ως βάση το γεγονός ότι, συμφώνως προς την ισχύουσαν εν Ελλάδι κατά την ημέραν της υπογραφής της Συμβάσεως νομοθεσίαν περί φορολογίας εισοδήματος Νομικών Προσώπων, μερίσματα καταβαλλόμενα υπό εταιρίας -κατοίκου Ελλάδος εκπίπτονται κατά τον υπολογισμόν των κερδών της καταβαλλούσης τα μερίσματα εταιρίας, αι Κυβερνήσεις, συμφωνούν όπως, εις περίπτωσιν καθ' ην η βάση της τριαύτης διαφοράς έχει εκλείψει, προέλθουν εις αναθεώρησιν των ειρημένων διατάξεων προς τον σκοπόνπροσαρμογής της περιπτώσεως (β) προς την περίπτωσιν (α).

Εις τα Άρθρα 10, 11 και 12

Αιτήσεις δι' απόδοσιν του φόρου του επιβληθέντος ουχί συμφώνως προς τας διατάξεις των άρθρων 10, 11 και 12 υποβάλλονται εις την Αρμοδίαν Αρχήντου επιβάλλοντος τον φόρον Κράτους, εντός τριών ετών από του τέλους του ημερολογιακού έτους εντός του οποίου ο φόρος επεβλήθη.

Εις το Άρθρον 17

Οι όροι «BESTUURDER» και «COMMISSARIS» Ολλανδικής τινός εταιρίας σημαίνει πρόσωπα, τα οποία ορίζονται ως τιαύτα υπό της Γενικής Συνελεύσεως των μετόχων ή ετέρου αρμοδίου οργάνου της εν λόγω εταιρίας και αναλαμβάνουν την γενικήν διαχείρισιν ή επιθεώρησιν αυτής, αντιστοίχως.

Εις το Άρθρον 25

Μετά παρέλευσιν δέκα (10) ετών από της θέσεως εν ισχύι της Συμβάσεως, αι αρμόδια αρχαί συμβουλευονται αλλήλας δια να εξετάσουν την δυνατότητα τροποποιήσεως των διατάξεων του άρθρου 25 (περίπτωσις Α, παράγραφοι 4 και 5) της Συμβάσεως.

ΕΙΣ ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΣΙΝ ΤΩΝ ΑΝΩΤΕΡΩ, οι υπογράφωντες, νομίμως εξουσιοδοτηθέντες προς τούτο, υπέγραψαν τον παρόνΠρωτόκολλον.

Εγένετο εν Αθήναις σήμερον, την 16ην Ιουλίου 1981 εις δύο πρωτότυπα, έκαστον εις την Ελληνικήν, Ολλανδικήν και Αγγλικήν γλώσσαν, των τριων κειμένων όντων εξ ίσου αυθεντικών. Εις περίπτωσιν δε ερμηνευτικής διαφοράς μεταξύ του Ελληνικού και του Ολλανδικού κειμένου, υπερισχύει το Αγγλικόν κείμενον.

Άρθρο Δεύτερο

Η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 15 Ιουνίου 1984

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 3463 (Φ.Ε.Κ. 124/16.6.2006)

Κύρωση του Πρωτοκόλλου που τροποποιεί τη Σύμβαση, μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Βασιλείου των Κάτω Χωρών για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φοροδιαφυγής σε σχέση προς τους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου, με το προσαρτημένο σε αυτή Πρωτόκολλο, που υπογράφηκε στην Αθήνα στις 16 Ιουλίου 1981.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

Άρθρο πρώτο

Κυρώνεται και έχει την ισχύ που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος το Πρωτόκολλο, το οποίο υπεγράφη στην Αθήνα στις 18 Ιανουαρίου 2006, μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Βασιλείου των Κάτω Χωρών, που τροποποιεί τη Σύμβαση, μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Βασιλείου των Κάτω Χωρών για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φοροδιαφυγής σε σχέση προς τους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου, με το προσαρτημένο σε αυτή Πρωτόκολλο, που υπογράφηκε στην Αθήνα στις 16 Ιουλίου 1981 και κυρώθηκε με το ν. 1455/1984 (ΦΕΚ 89 Α'/16.6.1984), του οποίου το πρωτότυπο κείμενο στην ελληνική και αγγλική γλώσσα έχει ως εξής:

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ ΠΕΡΙ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΩΝ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ ΜΕΤΑΞΥ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΩΝ ΚΑΤΩ ΧΩΡΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΦΥΓΗ ΤΗΣ ΔΙΠΛΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΠΟΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΦΟΡΟΔΙΑΦΥΓΗΣ ΣΕ ΣΧΕΣΗ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΦΟΡΟΥΣ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΡΟΣΑΡΤΗΜΕΝΟΥ Σ' ΑΥΤΗ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΥ, ΠΟΥ ΥΠΟΓΡΑΦΗΚΕ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ ΣΤΙΣ 16 ΙΟΥΛΙΟΥ 1981

Η Ελληνική Δημοκρατία και το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, ΕΠΙΘΥΜΩΝΤΑΣ τη σύναψη Πρωτοκόλλου για την τροποποίηση της Σύμβασης μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Βασιλείου των Κάτω Χωρών για την αποφυγή της διπλής φορολογίας και την αποτροπή της φοροδιαφυγής σε σχέση προς τους φόρους

εισοδήματος και κεφαλαίου και του προσαρτημένου σ' αυτή πρωτοκόλλου, που υπογράφηκε στην Αθήνα στις 16 Ιουλίου 1981, (στο εξής αναφερόμενη ως «Σύμβαση»),

Συμφώνησαν τα ακόλουθα:

ΑΡΘΡΟ Ι

Οι παράγραφοι 4 και 5 του μέρους Α' του Άρθρου 25 της Σύμβασης απαλείφονται.

ΑΡΘΡΟ ΙΙ

Το άρθρο IV του Πρωτοκόλλου της Σύμβασης απαλείφεται.

ΑΡΘΡΟ ΙΙΙ

1. Το παρόν Πρωτόκολλο τίθεται σε ισχύ την 1η Ιουλίου 2006 και έχει εφαρμογή ως προς τα ποσά των τόκων ή των δικαιωμάτων, κατά περίπτωση, τα οποία καταβάλλονται ή πιστώνονται την 1η ή μετά την 1η Ιουλίου 2006.
2. Το παρόν Πρωτόκολλο παύει να ισχύει με τη λήξη της Συμβάσεως σύμφωνα με το άρθρο 32 της Σύμβασης.

ΣΕ ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΣΗ ΤΩΝ ΠΑΡΑΠΑΝΩ, οι υπογράφωντες, νόμιμα εξουσιοδοτημένοι, υπόγραψαν το παρόν Πρωτόκολλο.

ΕΓΙΝΕ, στην Αθήνα, στις 18 Ιανουαρίου 2006, σε δύο πρωτότυπα, έκαστο, στην Ελληνική, στην Ολλανδική και στην Αγγλική γλώσσα, εκ των οποίων τριών αυτών κειμένων όλα είναι εξίσου αυθεντικά. Σε περίπτωση απόκλισης στην ερμηνεία, μεταξύ του Ολλανδικού και του Ελληνικού κειμένου, υπερισχύει το Αγγλικό κείμενο.

Για την Ελληνική Δημοκρατία Για το Βασίλειο των Κάτω Χωρών
Άρθρο δεύτερο

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευση του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και του Πρωτοκόλλου που κυρώνεται, από τη 1η Ιουλίου 2006, σύμφωνα με το άρθρο 3 αυτού.
Αθήνα, 8 Ιουνίου 2006